

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 23.1.2008
COM(2008) 18 final

2008/0015 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului, a Directivelor 2000/60/EC, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006

(prezentată de Comisie)

{COM(2008) 30 final}
{SEC(2008) 54}
{SEC(2008) 55}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Motivele și obiectivele propunerii

Eficiența energetică și sursele regenerabile de energie reprezintă, pe termen lung, cele mai durabile soluții atât pentru siguranța aprovizionării, cât și pentru conservarea climatului. Cu toate acestea, nu putem reduce emisiile de CO₂ cu 50% până în 2050 la nivel UE și pe plan mondial dacă nu folosim și posibilitatea de a capta CO₂ emis de instalațiile industriale și de a-l stoca în formațiuni geologice (captarea și stocarea dioxidului de carbon sau CSC). Aproximativ o treime dintre centralele electrice pe bază de cărbune existente în Europa vor fi înlocuite în următorii 10 ani. Pe plan internațional, consumul de energie din China, India, Brazilia, Africa de Sud și Mexic va conduce la o creștere majoră a cererii pe plan global, care urmează probabil a fi satisfăcută în mare parte de resursele de combustibili fosili. Acest cadru legal este conceput pentru a garanta faptul că tehnicile de captare și stocare a CO₂ reprezintă o opțiune valabilă de reducere a emisiilor și că acestea sunt realizate în siguranță și în mod responsabil.

Contextul general

Comunicarea Comisiei privind realizarea obiectivului comunitar de limitare a schimbărilor climatice la 2° C clarifică faptul că în contextul reducerii globale a emisiilor de CO₂ cu 50% până în 2050, se impune o reducere a emisiilor cu 30% până în 2020 în țările dezvoltate, procent care să crească la 60-80% până în 2050; deși această reducere este fezabilă din punct de vedere tehnic, iar beneficiile depășesc cu mult costurile, pentru a realiza acest lucru trebuie să se exploateze toate opțiunile de limitare a emisiilor, printre care și captarea și stocarea dioxidului de carbon.

Prin cel de-al doilea Program european privind schimbările climatice (ECCP II) s-a constituit un Grup de lucru pentru captarea și stocarea geologică a carbonului. Grupul de lucru a subliniat necesitatea elaborării unei politici, precum și a unor cadre de reglementare pentru CSC. Comunicarea privind producerea de energie durabilă din combustibili fosili din ianuarie 2007 a prezentat un plan de acțiune pentru Comisie pentru anul 2007, care impunea elaborarea unui cadru de bună gestionare pentru CSC.

În urma acestuia, Consiliul European de la Bruxelles din martie 2007 a îndemnat, de asemenea, statele membre și Comisia să elaboreze cadrul necesar tehnic, economic și de reglementare pentru asigurarea desfășurării tehnicilor CSC care contribuie la protecția mediului.

Dispozițiile în vigoare în domeniul propunerii

În măsura posibilului, dispozițiile existente au fost aplicate pentru a gestiona riscurile legate de CSC. Directiva 96/61/CE privind prevenirea și controlul integrat al poluării (IPPC) este folosită pentru reglementarea riscurilor legate de

captarea CO₂. Directiva 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (EIA) este folosită pentru evaluarea impactului de mediu al captării, transportului prin conducte și stocării. Directiva 2004/35/CE privind răspunderea pentru mediul înconjurător reglementează răspunderea pentru daunele aduse mediului pe plan local de CSC. Directiva 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră se utilizează pentru reglementarea răspunderii pentru daunele aduse climatului prin solicitarea restituirii cotelor în caz de scurgeri.

Coerența cu alte politici și obiective ale Uniunii

Propunerea este în concordanță cu Strategia de dezvoltare durabilă, deoarece pune de acord siguranța aprovizionării cu obiectivele legate de combaterea schimbărilor climatice. Este în concordanță cu Strategia pentru creștere și ocuparea forței de muncă, deoarece promovarea CSC va încuraja inovarea și va permite eventual poziționarea UE pe o nouă piață a tehnologiei.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

Consultarea părților interesate

Metode de consultare utilizate, principalele sectoare vizate și profilul general al respondenților

Consultarea s-a derulat în principal cu ocazia întâlnirilor cu părțile interesate. Grupul de lucru III pentru CSC din cadrul Programului european privind schimbările climatice s-a reunit de patru ori pe parcursul primei jumătăți a anului 2006. În urma unei consultări derulate pe internet sub titlul „*Capturing and storing CO₂ underground - should we be concerned?*” (Captarea și stocarea CO₂ în subteran – ar trebui să ne preocupe și pe noi?) s-au primit 787 de răspunsuri. La 8 mai 2007 a avut loc o întâlnire pe scară largă a părților interesate, ocazie cu care Comisia a prezentat în linii generale cadrul de reglementare pe care îl vizează și a invitat participanții la comentarii. S-au desfășurat și alte întâlniri ad-hoc cu grupuri mai mici, în cadrul cărora s-au dezbătut aspecte particulare ale propunerii.

Rezumatul răspunsurilor și modul în care acestea au fost luate în considerare

Consultarea derulată pe internet a făcut dovada unei susțineri puternice a obiectivelor principale prezentate în Comunicarea privind producerea de energie durabilă din combustibili fosili COM(2006)843 final. Părțile interesate au fost preocupate în primul rând de potențiala deviere a eforturilor de la obiectivele eficienței energetice și a surselor regenerabile de energie și de garantarea faptului că dioxidul de carbon stocat rămâne în subteran. Obiectivele îmbunătățirii cu 20% a eficienței energetice până în 2020 și a alocării unui procent de 20% din sursele regenerabile de energie cererii finale de energie vor asigura menținerea acestor inițiative în centrul politicii privind clima și energia. La nivelul cadrului juridic prevăzut, accentul se pune pe securitatea stocării, care reprezintă preocuparea majoră a părților interesate în ceea ce privește siguranța.

Prezentarea în linii generale de către Comisie a cadrului juridic propus a fost primită în general favorabil. Cu toate acestea, au existat îngrijorări, în temeiul

principiilor subsidiarității și proporționalității, în ceea ce privește puterile pe care le-ar avea Comisia de a accepta sau respinge propunerile de decizie de eliberare a permiselor venite din partea autorităților naționale competente. Acest aspect a fost soluționat prin instituirea unei examinări la nivelul UE, garantându-se, însă, faptul că ultimul cuvânt va reveni autorităților naționale competente.

Dispoziția referitoare la obligativitatea punerii în aplicare a tehnicilor CSC cu începere de la o anumită dată a fost întâmpinată favorabil de către unii respondenți (în principal ONG-uri) și pusă sub semnul întrebării de către alții. Respondenții care au pus această dispoziție sub semnul întrebării au făcut acest lucru pe motiv că tehnologia nu este suficient de avansată pentru a deveni o obligație și că implicațiile în ceea ce privește multitudinea de energii utilizate sunt imprevizibile. Comisia a tratat implicațiile economice, sociale și de mediu ale CSC obligatorii în studiul de impact și a stabilit că în acest moment nu ar trebui să se impună o obligație în acest sens.

În perioada 19.2.2007 – 30.4.2007 a avut loc o consultare deschisă prin internet. Comisia a primit 787 de răspunsuri. Rezultatele sunt disponibile la adresa http://ec.europa.eu/environment/climat/ccs/index_en.htm.

Obținerea și utilizarea expertizei

Domeniile științifice/de expertiză în cauză

Domeniile principale în care a fost necesară expertiză științifică au fost: modelarea în sectorul energiei pentru a prevedea rezultatul diferitelor opțiuni de promovare a desfășurării tehnicilor CSC; evaluarea disponibilității și a utilizării probabile a capacității de stocare de pe teritoriul Europei pe baza scenariilor respective; evaluarea impactului desfășurării tehnicilor CSC asupra mediului; și elaborarea unui cadru de gestionare a riscurilor pentru a reduce la minimum acest impact.

Metodologia utilizată

Modelarea scenariilor în sectorul energiei a fost efectuată prin utilizarea modelului PRIMES al Universității Tehnice Naționale din Atena (NTUA). Rezultatele au fost apoi utilizate pentru a dezvolta rețele-model de captare, transport și stocare în UE folosind aplicația de asociere surse-puturi conceput în cadrul proiectului CASTOR din PC 6 și baza de date privind capacitatea de stocare din proiectul GEOCAPACITY din PC 6. Impactul acestor scenarii asupra mediului a fost evaluat folosindu-se modelul POLES al IIASA pentru calitatea aerului și folosindu-se metode elaborate de ERM pentru toate celelalte efecte asupra mediului. Contribuția tehnică privind strategiile adecvate de gestionare a riscurilor provine din abordările elaborate de ERM și ECN; din deliberările Comisiei OSPAR și din Cadrul pentru gestionarea riscurilor (FRAM) adoptat în urma deliberărilor la reuniunea Comisiei OSPAR din 2007; și din proiectul CO2ReMoVe din PC 6.

Principalele organizații consultate/principalii experți consultați

Universitatea Tehnică Națională din Atena, pentru modelarea în sectorul energiei;

TNO, British Geological Survey, GEUS și SINTEF, precum și proiectele CASTOR și GEOCAPACITY din PC 6; proiectul CO2ReMoVe din PC6; ECN, ERM și IIASA pentru evaluarea riscului de mediu și a gestionării riscurilor. Discuțiile cu Platforma tehnologică europeană pentru centrale pe bază de combustibili fosili cu emisii zero (ETP-ZEP), o inițiativă a părților interesate susținută de Comisie, au fost deosebit de utile. Printre alte contribuții semnificative s-au numărat lucrările transmise de Comitetul interguvernamental pentru schimbările climatice (IPCC) și de Agenția Internațională a Energiei, în special programul acesteia de C&D în domeniul gazelor cu efect de seră.

Sinteza opiniilor primite și utilizate

S-a menționat existența unor riscuri potențial grave cu consecințe ireversibile. Nu s-a ajuns la consens în ceea ce privește existența unor astfel de riscuri.

Acest lucru nu înseamnă că nu există riscuri asociate CSC. Cu toate acestea, îngrijorările semnalate în acest caz (de către Universitatea de Știință și Tehnologie din Cracovia într-o scrisoare adresată Comisiei), nu sunt împărtășite pe scară largă. De fapt, s-a ajuns la un larg consens științific, care și-a găsit cea mai bună expresie în Raportul Special al IPCC privind CSC, conform căruia, pentru siturile selecționate, gestionate și dezafectate corespunzător, riscul de scurgeri și *a fortiori* riscul unor consecințe ireversibile, este, de fapt, scăzut. Obiectivul prezentei propuneri este să asigure punerea în aplicare a acestor proceduri.

Mijloace utilizate pentru punerea la dispoziția publicului a opiniilor formulate de experți

Documentele de la IEA și IPCC care au fost utilizate sunt deja publice. Pentru activitatea de evaluare a impactului, scenariile PRIMES vor fi făcute publice pe internet, precum și rapoartele proiectelor IIASA, TNO și ECN/ERM.

Studiul de impact

Studiul de impact a luat în considerare cel mai bun mod de reglementare a captării, transportului și stocării; și opțiunea adecvată pentru stimularea tehnicilor CSC. Următoarele două paragrafe tratează problema reglementării; iar celelalte, metodele de stimulare.

Pentru reglementarea captării și transportului, s-a adoptat o abordare conservatoare. Plecând de la premisa că nu există o diferență din punct de vedere al riscului care să justifice o abordare diferită pentru captarea și transportul de CO₂ față de cea pentru activități similare deja reglementate (de exemplu, conductele de gaze naturale), pentru aceste componente se vor folosi cadrele de reglementare existente.

Pentru stocare, opțiunile de reglementare a riscurilor au fost (i) Directiva privind comercializarea emisiilor; (ii) utilizarea IPPC; (iii) utilizarea legislației privind deșeurile; și (iv) elaborarea unui nou cadru de reglementare. Sistemul UE de comercializare a cotelor de emisie (ETS) nu este conceput pentru a reglementa în mod exhaustiv riscurile de mediu asociate CSC, iar IPPC și *acquis*-ul în materie de deșeuri nu sunt bine adaptate la cerințele specifice de reglementare a stocării de

CO₂ și nu s-ar putea adapta în acest sens decât prin modificări ample. Astfel, s-a hotărât să se elaboreze un cadru nou.

În ceea ce privește metodele de stimulare, opțiunile au fost (i) să se promoveze CSC în cadrul Sistemului UE de comercializare a cotelor de emisie și să se permită pieței de carbon să stabilească desfășurarea acestei tehnici; și (ii) pe lângă (i), să se impună drept obligatorie desfășurarea tehnicilor CSC (precum și adaptarea ulterioară a instalațiilor) după o anumită dată. Obligatorietatea CSC stimulează desfășurarea timpurie a acestor tehnici, dar cu costuri suplimentare semnificative. Pe piața carbonului, tehnicile CSC se vor desfășura în cazul în care și atunci când sunt eficiente din punct de vedere al costurilor. S-a hotărât să nu se impună obligația aplicării CSC în acest stadiu.

Comisia a derulat un studiu de impact inclus în programul de lucru, raportul respectiv fiind disponibil la adresa http://ec.europa.eu/environment/climat/ccs/index_en.htm.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumatul acțiunii propuse

Propunerea garantează reglementarea captării CO₂ în temeiul Directivei 96/61/CE și reglementarea atât a captării cât și a transportului prin conducte a CO₂ în temeiul Directivei 85/337/CEE. Însă domeniul principal de aplicare a acesteia este reglementarea stocării CO₂ și înlăturarea barierelor din legislația existentă în ceea ce privește stocarea CO₂.

Temeiul juridic

Articolul 175 alineatul (1)

Principiul subsidiarității

Principiul subsidiarității se aplică în măsura în care propunerea nu este de competența exclusivă a Comunității.

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre din următorul (următoarele) motiv(e).

Acțiunea derulată doar la nivelul statelor membre nu ar fi suficientă pentru a asigura, în eventualitatea stocării CO₂, un nivel global de integritate a mediului la fel de înalt în întreaga Europă. Acțiunea la nivelul statelor membre nu ar putea să permită autorizarea siturilor transfrontaliere de stocare și nici să garanteze accesul egal la rețeaua de transport și stocare de pe teritoriul Europei. Stabilirea, la nivelul statelor membre, a condițiilor de autorizare și a condițiilor de transfer al responsabilității pentru situl de stocare către stat ar putea conduce la denaturarea concurenței.

Dioxidul de carbon captat și stocat va fi creditat ca ne-emis conform Sistemului UE de comercializare a cotelor de emisie. Dacă nu se atinge un nivel al securității stocării la fel de înalt în întreaga Europă, acest lucru poate produce denaturări pe piața carbonului și poate stânjeni îndeplinirea obiectivelor legate de climă de către

statele membre.

Prin acțiunea Comunității vor fi mai bine atinse obiectivele propunerii, din următorul (următoarele) motiv(e).

Acțiunea la nivelul UE poate garanta faptul că problemele menționate mai sus sunt abordate în mod consecvent, stabilindu-se condiții comune de autorizare, o condiție comună de transfer al responsabilității către stat, dispoziții privind accesul egal la rețeaua de transport și stocare și dispoziții de autorizare a siturilor transfrontaliere. Se poate asigura un nivel înalt consecvent de protecție a mediului și a sănătății umane pe teritoriul Europei, iar denaturările de pe piața carbonului pot fi evitate.

Abordarea este în concordanță cu acțiunile întreprinse în alte domenii, deoarece activitățile cu risc comparabil pentru mediu și cu implicații concurențiale (de exemplu, depozitele de deșeuri) sunt reglementate la nivelul UE din motive similare.

Cerințele privind funcționarea și monitorizarea, precum și cele privind închiderea, se limitează la asigurarea unui nivel uniform de protecție a mediului pe teritoriul UE. Alte măsuri se limitează la domenii în care acțiunea derulată doar la nivelul statelor membre poate determina denaturarea concurenței: transferul de responsabilitate către stat, dispozițiile financiare privind răspunderea civilă și accesul la rețeaua de transport și stocare.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Principiul proporționalității

Propunerea este conformă cu principiul proporționalității din următorul (următoarele) motiv(e).

Instrumentul juridic ales este o directivă, care stabilește obiective și cerințe generale pentru stocarea CO₂, lăsând detaliile legate de punerea în aplicare la latitudinea statelor membre.

Cerințele privind autorizarea siturilor de stocare, precum și cerințele privind caracterizarea, monitorizarea și închiderea, constituie dispoziții esențiale pentru asigurarea integrității mediului și pentru evitarea riscurilor de denaturare a concurenței. În special cerințele privind selecția și monitorizarea sitului trebuie să fie prezentate suficient de detaliat pentru a se asigura de la început cel mai înalt nivel de protecție a mediului și de încredere a opiniei publice. Examinarea de către Comisie a autorizațiilor se justifică prin întărirea încrederii în siguranța primei generații de situri de stocare și prin furnizarea experienței legate de caracterizarea și monitorizarea siturilor. Această experiență va permite Comisiei să instituie în timp util norme de aplicare sau orientări suplimentare. Comisia va evalua până în 2015 evoluția necesităților de examinare a autorizărilor, putând propune măsuri adecvate.

Alegerea instrumentelor

Instrumentele propuse: directivă.

Alte mijloace nu ar fi adecvate din următorul motiv/următoarele motive:

Regimul autorizațiilor trebuie să fie obligatoriu din punct de vedere juridic pentru a asigura nivelul necesar de protecție a mediului. Un regulament nu este adecvat, deoarece cerințele sunt prezentate în așa fel încât modalitățile de aplicare să fie lăsate la latitudinea statelor membre.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Examinarea de către Comisie a deciziilor de eliberare a autorizațiilor va avea implicații bugetare în valoare de aproximativ 0,76 milioane EUR pe an.

5. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

Simplificare

Propunerea prevede simplificarea legislației, simplificarea procedurilor administrative din sarcina autorităților publice (din UE sau naționale).

Dacă nu se întreprinde nicio măsură, numeroase acte legislative privind deșeurile, apa și emisiile industriale s-ar putea aplica tehnicilor CSC și situația ar fi incertă din punct de vedere juridic. Prezenta propunere stabilește în mod clar ce dispoziții anume din legislația existentă ar trebui să se aplice diferitelor aspecte ale tehnicilor de captare și stocare a dioxidului de carbon.

Mai degrabă decât necesitatea adaptării actelor care transpun legislația privind apa, deșeurile și emisiile industriale pentru reglementarea stocării de CO₂, va fi suficient să se instituie un cadru unic.

Propunerea este inclusă în Programul de lucru și legislativ al Comisiei cu numărul de referință 2007/ENV/004.

Tabel de corespondență

Statele membre sunt obligate să comunice Comisiei textul dispozițiilor de drept intern care transpun directiva, precum și un tabel de corespondență între respectivele dispoziții și prezenta directivă.

Spațiul Economic European

Actul propus vizează un aspect legat de SEE și, prin urmare, ar trebui extins la Spațiul Economic European.

Explicarea detaliată a propunerii

Capitolul 1 este consacrat obiectului, domeniului de aplicare și definițiilor. Aceste articole subliniază în special faptul că obiectivul stocării geologice este izolarea permanentă și că stocarea în coloana de apă este interzisă.

Capitolul 2 se referă la selecția sitului și la autorizațiile de explorare, precizând faptul că statele membre determină spațiile puse la dispoziție pentru stocare, condițiile de utilizare a sitului, precum și dispozițiile care reglementează explorarea.

Capitolul 3 abordează autorizațiile de stocare. Articolul 10 prevede examinarea de către Comisie a propunerilor de decizii de eliberare a autorizațiilor. Comisia poate emite o opinie de care autoritatea competentă ar trebui să țină seama la luarea deciziilor de eliberare a autorizațiilor. O dispoziție suplimentară relevantă în acest context este aplicarea Directivei privind evaluarea efectelor asupra mediului (85/337/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE) la siturile de stocare a CO₂, după cum prevede articolul 29 alineatul (1) litera (b), garantând astfel studiul de impact și consultarea publică.

Capitolul 4 se referă la obligațiile aferente exploatării, închiderii și post-închiderii, inclusiv criteriile de acceptare pentru CO₂, obligațiile aferente monitorizării și raportării, inspecțiile, măsurile în caz de nereguli și/sau scurgeri, obligațiile aferente închiderii și post-închiderii structurilor și furnizarea unei garanții financiare.

Capitolul 5 enunță dispozițiile privind accesul la rețeaua de transport și stocare. Capitolul 6 se referă la dispozițiile generale privind autoritatea competentă, colaborarea transfrontalieră, sancțiuni, raportare, modificări și procedurile comitologice aplicabile. Capitolul 7 reunește modificările care trebuie aduse altor acte legislative, inclusiv adaptările necesare ale legislației în materie de apă și de deșeuri, iar Capitolul 8 reunește dispozițiile finale standard.

Anexa I definește criteriile detaliate pentru cerințele privind caracterizarea sitului și evaluarea riscurilor prevăzută la articolul 4. Anexa II definește criteriile detaliate pentru cerințele privind monitorizarea, prevăzute la articolul 13.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului, a Directivelor 2000/60/EC, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat⁴,

întrucât:

- (1) Obiectivul final al Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice, aprobată prin Decizia 94/69/CE a Consiliului din 15 decembrie 1993 privind încheierea Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice⁵, este acela de a realiza stabilizarea concentrațiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care să împiedice orice perturbare antropică periculoasă a sistemului climatic.
- (2) Cel de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu instituit prin Decizia 1600/2002/CE din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu⁶ identifică schimbările climatice ca fiind o prioritate pentru acțiune. Programul respectiv recunoaște angajamentul Comunității de a realiza o reducere de 8 % a emisiilor de gaze cu efect de seră în perioada 2008-2012, față de nivelurile din 1990, și necesitatea de a reduce, pe termen lung, emisiile globale de gaze cu efect de seră cu aproximativ 70 %, în raport cu nivelurile din 1990.

¹ JO C [...], [...], p. [...].

² JO C [...], [...], p. [...].

³ JO C [...], [...], p. [...].

⁴ JO C [...], [...], p. [...].

⁵ JO L 33, 7.2.1994, p. 11.

⁶ JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

- (3) Comunicarea Comisiei din 10 ianuarie 2007 privind „Limitarea schimbărilor climatice globale la 2 grade Celsius - Calea de urmat pentru 2020 și după această dată”⁷ clarifică faptul că în contextul reducerii globale preconizate a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 50% până în 2050, se impune o reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 30% până în 2020 în țările dezvoltate, procent care să crească la 60-80% până în 2050; deși această reducere este fezabilă din punct de vedere tehnic, iar beneficiile depășesc cu mult costurile, pentru a realiza acest lucru trebuie să se exploateze toate opțiunile de limitare a emisiilor.
- (4) Captarea și stocarea geologică a dioxidului de carbon (CSC) constituie un mod de limitare a schimbărilor climatice. Acesta constă în captarea dioxidului de carbon (CO₂) emis de instalațiile industriale, transportarea acestuia la un sit de stocare și injectarea acestuia într-o formațiune geologică adecvată în scopul stocării permanente.
- (5) Cel de-al doilea Program european privind schimbările climatice (ECCP II), care a fost instituit prin Comunicarea Comisiei „*Winning the Battle Against Global Climate Change*” (Câștigarea luptei împotriva schimbărilor climatice globale) din 9 februarie 2005⁸ în vederea elaborării și examinării viitoarei politici privind clima în Comunitate a prilejuit înființarea unui Grup de lucru pentru captarea și stocarea geologică a carbonului. Mandatul Grupului de lucru era explorarea CSC ca mijloc de reducere a schimbărilor climatice. Grupul de lucru a publicat un raport detaliat privind problema reglementării, care a fost adoptat în iunie 2006. Grupul a subliniat necesitatea elaborării unei politici, precum și a unui cadru de reglementare pentru CSC și a îndemnat Comisia să întreprindă în continuare cercetări în această direcție.
- (6) Comunicarea Comisiei „*Sustainable power generation from fossil fuels: aiming for near-zero emissions from coal after 2020*” (Producerea de energie durabilă din combustibili fosili: Obiectiv după anul 2020 - emisii apropiate de zero la arderea cărbunelui) din 10 ianuarie 2007⁹ a reiterat necesitatea unui cadru de reglementare pe baza unei evaluări integrate a riscurilor de scurgeri de CO₂, care să includă cerințele referitoare la selecția sitului concepute în vederea reducerii la minimum a riscurilor de scurgeri și să prevadă regimuri de monitorizare și raportare pentru verificarea stocării și remedierii adecvate a oricăror daune care pot surveni. Comunicarea expune un plan de acțiuni pentru Comisie în acest domeniu pentru 2007, care a necesitat elaborarea unui cadru de bună gestionare pentru CSC, incluzând activitatea privind cadrul de reglementare, cadrul de metode de stimulare și programele de susținere, precum și elemente externe (colaborare tehnologică cu țări-cheie în ceea ce privește CSC).
- (7) Consiliul European din 8-9 martie 2007 a îndemnat, de asemenea, statele membre și Comisia să concluzeze în direcția intensificării activităților de cercetare și dezvoltare și să elaboreze cadrul necesar tehnic, economic și de reglementare pentru îndepărtarea barierelor existente și pentru asigurarea desfășurării tehnicilor CSC care contribuie la protecția mediului cu noi centrale electrice pe bază de combustibili fosili, până în anul 2020¹⁰, dacă este posibil.

⁷ COM(2007) 2 final.

⁸ COM(2005) 35 final.

⁹ COM(2006) 843 final.

¹⁰ Documentul Consiliului 7224/07

- (8) Pe plan internațional, barierele juridice din calea stocării geologice a CO₂ în formațiunile geologice situate în subsolul marin au fost îndepărtate prin adoptarea unor cadre de gestionare a riscurilor aferente, atât în temeiul Convenției privind prevenirea poluării marine prin deversare de deșeuri și alte materiale (Convenția de la Londra din 1972), cât și în temeiul Convenției pentru protecția mediului marin al Atlanticului de nord-est (Convenția OSPAR).
- (9) Părțile contractante ale Protocolului de la Londra din 1996 la Convenția de la Londra din 1972 au adoptat în 2006 modificări la respectivul protocol. Aceste modificări permit și reglementează stocarea fluxurilor de CO₂ provenite din procesele de captare a CO₂ din formațiunile geologice situate în subsolul marin.
- (10) Părțile contractante la Convenția OSPAR din 2007 au adoptat modificări la anexele la convenție pentru a permite stocarea de CO₂ în formațiunile geologice situate în subsolul marin, o decizie pentru a garanta stocarea sigură din punct de vedere al mediului a fluxurilor de dioxid de carbon în formațiunile geologice și Orientările OSPAR pentru evaluarea și gestionarea riscurilor legate de activitatea respectivă. Părțile contractante au adoptat și o decizie de interzicere a plasării de CO₂ în coloana de apă a mării și pe fundul mării, din cauza potențialelor efecte negative.
- (11) La nivel comunitar există deja o serie de instrumente legislative pentru gestionarea unora dintre riscurile pentru mediu generate de CSC, în special în ceea ce privește captarea și transportul de CO₂ și ar trebui utilizate atunci când este posibil.
- (12) Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării¹¹ este adecvată, în cazul anumitor activități industriale, pentru reglementarea riscurilor legate de captarea de CO₂ și, prin urmare, ar trebui să se aplice la captarea fluxurilor de CO₂ provenind de la instalațiile la care face referire directiva menționată, în scopul stocării geologice.
- (13) Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului¹² ar trebui să se aplice la captarea și transportarea fluxurilor de CO₂ în scopul stocării geologice. Aceasta ar trebui să se aplice și siturilor de stocare, în conformitate cu prezenta directivă.
- (14) Prezenta directiva ar trebui să se aplice stocării geologice de CO₂ pe teritoriul statelor membre, în zonele economice exclusive și pe platourile continentale ale acestora. Directiva nu ar trebui să se aplice proiectelor de cercetare. Cu toate acestea, ar trebui să se aplice proiectelor de demonstrație cu o capacitate totală prevăzută de stocare de cel puțin 100 kilotone. Acest prag ar fi considerat potrivit și în sensul altor acte legislative comunitare relevante. Stocarea de CO₂ în formațiunile geologice care depășesc domeniul de aplicare teritorial al prezentei directive și stocarea de CO₂ în coloana de apă nu ar trebui permise.
- (15) Statele membre ar trebui să își rezerve dreptul de a determina zonele de pe teritoriul lor în care pot fi selectate situri de stocare. Selecția sitului de stocare corespunzător

¹¹ JO L 257, 10.10.1996, p. 26. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).

¹² JO L 175, 5.7.1985, p. 40. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 156, 25.6.2003, p. 17).

este esențială pentru garantarea reținerii complete a CO₂ în viitorul indefinit. Prin urmare, un sit ar trebui să fie selectat ca sit de stocare doar în cazul în care nu există riscuri semnificative de scurgeri și în care nu există nicio posibilitate să se producă incidente semnificative pentru mediu sau sănătate. Acest lucru ar trebui să fie determinat printr-o caracterizare și printr-o evaluare a complexului potențial de stocare, în conformitate cu cerințe specifice.

- (16) Statele membre ar trebui să identifice cazurile în care este necesară explorarea pentru a produce informațiile necesare pentru selectarea sitului. O astfel de explorare ar trebui să se realizeze sub rezerva eliberării unei autorizații. Statele membre ar trebui să garanteze faptul că procedurile de acordare a autorizațiilor de explorare permit participarea tuturor entităților care dețin capacitățile necesare și că autorizațiile se acordă pe baza unor criterii obiective, disponibile în mod public. În vederea protejării și încurajării investițiilor în explorare, autorizațiile de explorare ar trebui să se acorde pentru un volum determinat și pe o durată limitată, pe parcursul căreia doar titularul autorizației ar trebui să aibă dreptul de a explora complexul potențial al stocării de CO₂. Statele membre ar trebui să garanteze faptul că pe durata explorării nu sunt permise niciun fel de utilizări conflictuale ale complexului.
- (17) Siturile de stocare nu ar trebui să fie exploatate fără autorizație de stocare. Autorizația de stocare ar trebui să fie instrumentul de bază pentru garantarea îndeplinirii cerințelor esențiale din directivă, stocarea geologică neaducând, astfel, daune mediului.
- (18) Toate propunerile de eliberare a autorizațiilor de stocare ar trebui înaintate Comisiei pentru ca aceasta să poată emite o opinie referitoare la proiectele de eliberare a autorizațiilor de stocare în termen de șase luni de la depunerea lor. Autoritățile naționale ar trebui să ia în considerare această opinie în momentul luării unei decizii referitoare la eliberarea unei autorizații și ar trebui să ofere justificări pentru orice deviere de la conținutul opiniei Comisiei. Examinarea la nivel comunitar ar trebui să contribuie la asigurarea consecvenței în ceea ce privește punerea în aplicare a cerințelor din directivă în întreaga Comunitate și, de asemenea, la sporirea încrederii opiniei publice în tehnicile CSC, în special în fazele de început ale aplicării directivei.
- (19) Autoritatea competentă ar trebui să examineze și, acolo unde este necesar, să actualizeze sau să retragă autorizația de stocare, între altele, în cazul în care i se notifică nereguli semnificative sau scurgeri, în cazul în care rapoartele depuse de operatori sau inspecțiile desfășurate fac dovada unor situații de nerespectare a condițiilor stipulate în autorizație sau în cazul în care i se aduc la cunoștință orice alte situații de neîndeplinire de către operator a condițiilor stipulate în autorizație. După retragerea unei autorizații, autoritatea competentă ar trebui fie să emită o nouă autorizație, fie să închidă situl de stocare. Între timp, este necesar ca autoritatea competentă să preia responsabilitatea pentru situl de stocare, inclusiv toate obligațiile legale care decurg din aceasta. În măsura posibilului, costurile suportate ar trebui să fie recuperate de la operatorul anterior.
- (20) Este necesar să se impună constrângeri referitoare la compoziția fluxurilor de CO₂ care să fie în concordanță cu obiectivul fundamental al stocării geologice, respectiv izolarea emisiilor de CO₂ din atmosferă și care să se bazeze pe riscurile pe care le poate prezenta contaminarea pentru siguranța și securitatea rețelei de transport și stocare. În acest scop, compoziția fluxului de CO₂ ar trebui să fie verificată înainte de injectarea și stocarea acestuia.

- (21) Monitorizarea este esențială pentru a determina în ce măsură CO₂ se comportă conform previziunilor, în ce măsură survine vreo migrare sau vreo scurgere și în ce măsură orice scurgere identificată dăunează mediului sau sănătății umane. În acest sens, statele membre ar trebui să garanteze că, pe durata fazei operaționale, operatorul monitorizează complexul de stocare și instalațiile de injectare pe baza planului de monitorizare conceput în conformitate cu cerințe de monitorizare specifice. Planul ar trebui să fie înaintat autorității competente și să fie aprobat de aceasta.
- (22) Operatorul ar trebui să raporteze autorității competente, printre altele, rezultatele activității de monitorizare, cel puțin o dată pe an. Pe lângă aceasta, statele membre ar trebui să instituie un sistem de inspecții pentru a garanta că situl de stocare este exploatat în conformitate cu cerințele prezentei directive.
- (23) Sunt necesare dispoziții care să reglementeze răspunderea pentru daunele aduse mediului pe plan local și climatului în urma unei rețineri permanente nereușite. Răspunderea pentru daunele aduse mediului (daune aduse speciilor și habitatelor naturale protejate, apei și solului) este reglementată prin Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului¹³, care ar trebui aplicată în cazul exploatării siturilor de stocare în temeiul prezentei directive. Răspunderea pentru daunele aduse climatului în urma scurgerilor este reglementată prin includerea siturilor de stocare în Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului¹⁴, prin care se solicită restituirea cotelor de emisie pentru comercializare în cazul oricăror scurgeri de emisii. În plus, prezenta directivă ar trebui să instituie obligația ca operatorul să aplice măsuri corective în cazul unor nereguli semnificative sau a unor scurgeri, pe baza unui plan de măsuri corective înaintat autorității competente și aprobat de către aceasta. Atunci când operatorul nu ia măsurile corective necesare, aceste măsuri ar trebui luate de către autoritatea competentă, care ar trebui să recupereze costurile de la operator.
- (24) Un sit de stocare ar trebui închis în cazul în care au fost îndeplinite condițiile relevante stipulate în autorizație, la cererea operatorului după autorizarea de către autoritatea competentă sau în cazul în care autoritatea competentă decide acest lucru după retragerea autorizației de stocare.
- (25) După închiderea unui sit de stocare, operatorul ar trebui să rămână responsabil pentru întreținere, monitorizare și control, raportare și măsuri corective, în conformitate cu cerințele din prezenta directivă, pe baza unui plan pentru etapa de post-închidere înaintat autorității competente și aprobat de către aceasta, precum și responsabil pentru alte obligații care îi revin în temeiul altor texte legislative comunitare relevante până când responsabilitatea pentru situl de stocare este transferată autorității competente.
- (26) Responsabilitatea pentru situl de stocare, inclusiv toate obligațiile legale care decurg din aceasta, ar trebui transferată autorității competente în cazul în care și atunci când

¹³ JO L 143, 30.4.2004, p. 56.

¹⁴ JO L 275, 25.10.2003, p. 32. Directivă modificată prin Directiva 2004/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 338, 13.11.2004, p. 18).

toate probele disponibile indică faptul că dioxidul de carbon stocat va fi reținut complet în viitorul indefinit. În acest sens, operatorul ar trebui să pregătească un raport care să dovedească îndeplinirea criteriului și să înainteze acest raport autorității competente pentru aprobarea transferului. Toate proiectele de decizii de aprobare ar trebui înaintate Comisiei pentru ca aceasta să poată emite o opinie referitoare la proiectele de decizii de aprobare în termen de șase luni de la depunerea lor. Autoritățile naționale ar trebui să ia în considerare această opinie în momentul luării unei decizii referitoare la aprobare și ar trebui să ofere justificări pentru orice deviere de la conținutul opiniei Comisiei. Ca și examinarea la nivel comunitar a propunerilor de eliberare a autorizațiilor de stocare, examinarea proiectelor de decizie de aprobare ar trebui să contribuie la asigurarea consecvenței în ceea ce privește punerea în aplicare a cerințelor din directivă în întreaga Comunitate și, de asemenea, la sporirea încrederii opiniei publice în tehnicile CSC, în special în faza de început a aplicării directivei.

- (27) După transferul de responsabilitate ar trebui să se permită încetarea monitorizării, dar aceasta ar trebui reactivată în cazul în care sunt identificate scurgeri sau nereguli semnificative. Nu este necesară recuperarea costurilor suportate de autoritatea competentă de la operatorul anterior după transferul de responsabilitate.
- (28) Ar trebui să se prevadă dispoziții financiare pentru a spori încrederea în posibilitatea îndeplinirii obligațiilor aferente etapelor de închidere și post-inchidere, a obligațiilor care decurg din includerea în Directiva 2003/87/CE și a obligațiilor în temeiul prezentei directive de a lua măsuri corective în cazul unor nereguli semnificative sau scurgeri. Statele membre ar trebui să garanteze faptul că dispozițiile financiare, prin intermediul garanției financiare sau al altor măsuri echivalente, sunt furnizate de solicitant înainte de depunerea cererii pentru autorizație.
- (29) Accesul la rețelele de transport și la siturile de stocare ale CO₂ ar putea deveni o condiție de intrare sau de participare concurențială pe piața internă a energiei electrice și termice, în funcție de prețurile relative ale carbonului sau ale CSC. Prin urmare, este oportună să se găsească modalități adecvate pentru ca utilizatorii potențiali să beneficieze de acest acces. Acest lucru ar trebui realizat într-un mod care urmează a fi stabilit de fiecare stat membru în parte, aplicând obiectivele accesului echitabil și deschis și luând în considerare, printre altele, capacitatea de transport și de stocare disponibilă sau care poate fi pusă la dispoziție în mod rezonabil, precum și proporția obligațiilor de reducere a CO₂ ale acestuia, în conformitate cu instrumentele juridice internaționale și cu legislația comunitară a cărei respectare este vizată prin captarea și stocarea geologică a CO₂. Statele membre ar trebui să instituie și mecanisme de soluționare a litigiilor pentru a permite soluționarea promptă a litigiilor legate de accesul la rețelele de transport și la siturile de stocare a CO₂.
- (30) Sunt necesare dispoziții pentru garantarea îndeplinirii cerințelor din prezenta directivă și a tuturor celorlalte texte legislative comunitare, luate împreună, de către autoritățile competente din statele membre în cauză în cazul transportului transfrontalier de CO₂, a siturilor de stocare transfrontaliere sau a complexelor de stocare transfrontaliere.
- (31) Autoritatea competentă ar trebui să înființeze și să țină un registru conținând toate siturile de stocare închise și complexele de stocare înconjurătoare, inclusiv hărți ale întinderii spațiale ale acestora, de care autoritățile naționale competente să țină seama

în cadrul procedurilor relevante de planificare și de autorizare. Comisia ar trebui să fie, de asemenea, informată în legătură cu registrul.

- (32) Statele membre ar trebui să înainteze rapoarte privind implementarea prezentei directive pe baza chestionarelor întocmite de Comisie în temeiul Directivei 91/692/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind aplicarea anumitor directive referitoare la mediu¹⁵.
- (33) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul unor încălcări ale dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive. Sancțiunile respective ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
- (34) Măsurile comunitare necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei¹⁶.
- (35) Directiva 85/337/CEE ar trebui modificată pentru a include captarea și transportul fluxurilor de CO₂ în scopul stocării geologice, precum și siturile de stocare în temeiul prezentei directive. Directiva 96/61/CE ar trebui modificată pentru a include captarea fluxurilor de CO₂ emise de instalații în scopul stocării geologice, după cum se prevede în respectiva directivă. Directiva 2004/35/CE ar trebui modificată pentru a include exploatarea siturilor de stocare în temeiul prezentei directive.
- (36) Adoptarea prezentei directive ar trebui să asigure un nivel înalt de protecție a mediului și sănătății umane față de riscurile pe care le prezintă stocarea geologică a CO₂. Din acest motiv, Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile¹⁷ și Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri¹⁸ ar trebui să fie modificate pentru a exclude dioxidul de carbon captat și transportat în scopul stocării geologice din domeniul de aplicare a acestor instrumente. Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei¹⁹ ar trebui, de asemenea, modificată pentru a permite injectarea de CO₂ în acvifere saline în scopul stocării geologice.
- (37) Tranziția către energii care să producă puțin carbon necesită realizarea de noi investiții în tehnicile de producere a energiei din combustibili fosili, favorizând reducerile substanțiale de emisii. În acest sens, Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari²⁰ ar trebui

¹⁵ JO L 377, 31.12.1991, p. 48. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

¹⁶ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

¹⁷ JO L 114, 27. 4.2006, p. 9.

¹⁸ JO L 190, 12.7.2006, p. 1. Regulament modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1379/2007 al Comisiei (JO L 309, 27.11.2007, p. 7).

¹⁹ JO L 327, 22.12.2000, p. 1. Decizie modificată prin Decizia 2455/2001/CE (JO L 331, 15.12.2001, p. 1).

²⁰ JO L 309, 27.11.2001, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/105/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 368).

modificată pentru a impune tuturor instalațiilor de ardere, pentru care licența de construcție inițială sau licența de exploatare inițială este acordată după intrarea în vigoare a prezentei directive, să dețină un spațiu adecvat pe amplasamentul instalației pentru echipamentul necesar captării și comprimării CO₂ și să fi evaluat disponibilitatea unor situri de stocare și a unor rețele de transport adecvate, precum și fezabilitatea tehnică pentru adaptarea ulterioară în vederea captării de CO₂.

(38) Deoarece obiectivul acțiunii propuse, și anume instituirea unui cadru legal comun pentru reglementarea riscurilor pe care le prezintă CSC pentru mediu, nu poate fi realizat la un nivel suficient de statele membre prin acțiune individuală și, prin urmare, poate fi îndeplinit în mod corespunzător, datorită dimensiunii și a efectelor acțiunii curente, la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității enunțat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivele respective.

(39) Aplicarea prezentei directive nu aduce atingere articolelor 87 și 88 din Tratatul CE,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL 1

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1 *Obiect și scop*

1. Prezenta Directivă instituie un cadru legal pentru stocarea geologică a dioxidului de carbon (denumit în continuare „CO₂”).
2. Scopul stocării geologice este reținerea permanentă a CO₂, astfel încât să se prevină sau să se reducă pe cât posibil efectele negative asupra mediului și orice riscuri pentru sănătatea umană care ar putea deriva din acestea.

Articolul 2 *Domeniu de aplicare și interdicție*

1. Prezenta directivă se aplică stocării geologice a CO₂ pe teritoriul statelor membre, în zonele economice exclusive și pe platourile continentale ale acestora, în sensul Convenției Națiunilor Unite privind dreptul mării (UNCLOS).
2. Prezenta directivă nu se aplică stocării geologice de CO₂ care se întreprinde în scopuri de cercetare, dezvoltare sau testare de noi produse și proceduri.
3. Nu este permisă stocarea de CO₂ în formațiunile geologice care se extind dincolo de zona menționată la alineatul (1).
4. Nu este permisă stocarea de CO₂ în coloana de apă.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „stocarea geologică a CO₂” înseamnă injectarea și stocarea fluxurilor de CO₂ în formațiuni geologice subterane;
- (2) „coloană de apă” înseamnă masa continuă de apă cuprinsă pe vertical între suprafață și sedimentele de pe fundul unui corp de apă;
- (3) „sit de stocare” înseamnă o formațiune geologică specifică utilizată pentru stocarea geologică a CO₂;
- (4) „formațiune geologică” înseamnă o subdiviziune litostratigrafică în cadrul căreia se pot găsi și cartografia straturi distincte de rocă;
- (5) „scurgere” înseamnă orice eliberare de CO₂ din complexul de stocare;
- (6) „complex de stocare” înseamnă situl de stocare și ariile geologice înconjurătoare care pot influența integritatea și securitatea stocării în ansamblu (și anume, formațiuni de reținere secundare);
- (7) „explorare” înseamnă evaluarea complexelor potențiale de stocare prin intermediul unei proceduri specifice, inclusiv a unor activități precum efectuarea unor studii geologice prin mijloace fizice sau chimice și forarea în vederea obținerii de informații geologice cu privire la straturile din complexul potențial de stocare;
- (8) „autorizație de explorare” înseamnă o decizie scrisă și motivată prin care se autorizează explorarea, emisă de autoritatea competentă în temeiul cerințelor din prezenta directivă;
- (9) „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, privată sau publică, care exploatează sau controlează situl de stocare sau căreia i s-a delegat, în conformitate cu legislația națională, o putere economică de decizie în legătură cu funcționarea tehnică a sitului de stocare; persoana respectivă se poate schimba din etapa de pregătire a stocării până în etapa de post-închidere;
- (10) „autorizație de stocare” înseamnă o decizie scrisă și motivată prin care se autorizează stocarea geologică a CO₂ într-un sit de stocare, emisă de autoritatea competentă în temeiul cerințelor din prezenta directivă;
- (11) „modificare substanțială” înseamnă o modificare care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului;
- (12) „flux de CO₂” înseamnă un flux de substanțe care rezultă din procedurile de captare a dioxidului de carbon;
- (13) „deșeuri” înseamnă substanțele definite drept deșeuri la articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/12/CE;
- (14) „masa de CO₂” înseamnă volumul de CO₂ care se difuzează în formațiunea geologică;

- (15) „migrare” înseamnă deplasarea CO₂ în interiorul complexului de stocare;
- (16) „neregulă semnificativă” înseamnă orice neregulă intervenită în operațiunile de injectare sau stocare sau în ceea ce privește starea sitului în sine, care implică riscul unei scurgeri;
- (17) „măsuri corective” înseamnă orice măsuri luate pentru corectarea unor nereguli semnificative sau pentru stoparea scurgerilor în vederea preîntâmpinării sau reducerii la minimum a eliberării de CO₂ din complexul de stocare;
- (18) „închiderea” unui sit de stocare a CO₂ înseamnă încetarea definitivă a injectării de CO₂ în situl de stocare;
- (19) „post-închidere” înseamnă perioada ulterioară închiderii unui sit de stocare, inclusiv perioada ulterioară transferului de responsabilitate către autoritatea competentă;
- (20) „rețea de transport” înseamnă rețeaua de conducte, inclusiv stațiile de compresie conexe, pentru transportarea CO₂ către situl de stocare.

CAPITOLUL 2

Selectarea sitului și autorizațiile de explorare

Articolul 4

Selectarea siturilor de stocare

1. Statele membre își rezervă dreptul de a determina zonele de pe teritoriul lor în care pot fi selectate situri de stocare, în conformitate cu cerințele din prezenta directivă.
2. O formațiune geologică este selectată drept sit de stocare doar în cazul în care, conform condițiilor de utilizare propuse, nu există riscuri semnificative de scurgere și în cazul în care nu există nicio posibilitate să se producă incidente semnificative negative pentru mediu sau sănătate.
3. Gradul de adecvare a unei formațiuni geologice pentru utilizarea drept sit de stocare se determină printr-o caracterizare și printr-o evaluare a complexului potențial de stocare și a zonei înconjurătoare, în conformitate cu criteriile menționate la anexa I.

Articolul 5

Autorizațiile de explorare

1. Atunci când statele membre stabilesc faptul că este necesară explorarea pentru a produce informațiile necesare pentru selectarea sitului în conformitate cu articolul 4, acestea se asigură că nicio astfel de explorare nu are loc în absența unei autorizații de explorare.
2. Statele membre garantează faptul că procedurile de acordare a autorizațiilor de explorare permit participarea tuturor entităților care dețin capacitățile necesare și că autorizațiile se acordă pe baza unor criterii obiective, disponibile în mod public.

3. Autorizațiile de explorare se acordă pentru un volum determinat și pe o durată de maximum doi ani, cu o singură posibilitate de reînnoire pentru o perioadă de maximum doi ani.

4. Titularul unei autorizații de explorare deține dreptul exclusiv de a explora complexul potențial de stocare a CO₂. Statele membre garantează faptul că pe parcursul perioadei de valabilitate a autorizației nu sunt permise niciun fel de utilizări conflictuale ale complexului.

CAPITOLUL 3

Autorizațiile de stocare

Articolul 6

Autorizațiile de stocare

1. Statele membre se asigură că niciun sit de stocare nu este exploatat în absența unei autorizații de stocare.

2. Statele membre garantează faptul că procedurile de acordare a autorizațiilor de stocare permit participarea tuturor entităților care dețin capacitățile necesare și că autorizațiile se acordă pe baza unor criterii obiective, disponibile în mod public.

Articolul 7

Cererile de autorizații de stocare

Cererile de autorizații de stocare adresate autorității competente cuprind următoarele informații:

- (1) numele și adresa solicitantului și, dacă diferă, a potențialului operator;
- (2) dovada competenței tehnice a solicitantului sau a potențialului operator;
- (3) caracterizarea sitului și a complexului de stocare și o evaluare a securității probabile a stocării, în conformitate cu articolul 4 alineatele (2) și (3);
- (4) cantitatea totală de CO₂ care urmează a fi injectată și stocată, precum și sursele, compoziția fluxurilor de CO₂ și debitele de injectare preconizate;
- (5) o propunere de plan de monitorizare, în conformitate cu articolul 13 alineatul (2);
- (6) o propunere de plan de măsuri corective, în conformitate cu articolul 16 alineatul (2);
- (7) o propunere de plan provizoriu pentru etapa de post-închidere, în conformitate cu articolul 17 alineatul (3);
- (8) informațiile furnizate în conformitate cu articolul 5 din Directiva 85/337/CEE;
- (9) dovada garanției financiare sau a altor măsuri echivalente, după cum se prevede la articolul 19.

Articolul 8
Condițiile pentru obținerea autorizațiilor de stocare

Autoritatea competentă emite o autorizație de stocare doar în situația îndeplinirii următoarelor condiții:

- (1) autoritatea competentă se asigură că:
 - (a) s-au îndeplinit toate cerințele relevante din prezenta directivă;
 - (b) gestionarea sitului de stocare este încredințată unei persoane fizice de încredere și competentă din punct de vedere tehnic să facă acest lucru; s-a furnizat formare și perfecționare profesională și tehnică pentru persoana respectivă și pentru întregul personal;
- (2) Comisia si-a emis opinia cu privire la propunerea de eliberare a autorizației în conformitate cu articolul 10 alineatul (1);
- (3) autoritatea competentă a luat în considerare această opinie, în conformitate cu articolul 10 alineatul (2).

Articolul 9
Conținutul autorizațiilor de stocare

Autorizația conține următoarele:

- (1) numele și adresa operatorului;
- (2) localizarea și delimitarea precisă a sitului și a complexului de stocare;
- (3) cantitatea totală de CO₂ autorizată a fi stocată geologic și debitele maxime de injectare;
- (4) cerințe referitoare la compoziția fluxului de CO₂ și la procedura de acceptare a CO₂ în conformitate cu articolul 12 și, dacă este necesar, cerințe suplimentare pentru injectare și stocare;
- (5) planul aprobat de monitorizare, obligația de a pune în aplicare planul și cerințele referitoare la actualizarea acestuia în conformitate cu articolul 13, precum și cerințele de raportare în conformitate cu articolul 14;
- (6) cerința de notificare a autorității competente în cazul unor nereguli semnificative sau a unor scurgeri, planul aprobat de măsuri corective și obligația de a pune în aplicare planul de măsuri corective în cazul unor nereguli semnificative sau a unor scurgeri în conformitate cu articolul 16;
- (7) condiții pentru închidere și planul provizoriu pentru etapa de post-închidere în conformitate cu articolul 17;
- (8) dispoziții referitoare la modificări aduse autorizației de stocare, la revizuirea, actualizarea și retragerea acesteia în conformitate cu articolul 11;

- (9) cerința de a menține garanția financiară sau orice altă măsură echivalentă în conformitate cu articolul 19.

Articolul 10

Examinarea de către Comisie a propunerilor de eliberare a autorizațiilor de stocare

1. Statele membre informează Comisia cu privire la toate propunerile de eliberare a autorizațiilor de stocare, la cererile de autorizații și la orice alte materiale luate în considerare de către autoritatea competentă la adoptarea propunerii sale de decizie. În termen de șase luni de la înaintarea acestora către Comisie, aceasta poate emite o opinie cu privire la propunerile de autorizații.
2. Autoritatea competentă informează Comisia în legătură cu decizia finală, prezentând, dacă este cazul, motivele devierii de la opinia Comisiei.

Articolul 11

Modificările, examinarea, actualizarea și retragerea autorizațiilor de stocare

1. Operatorul informează autoritatea competentă în legătură cu orice modificări planificate a interveni în exploatarea sitului de stocare. După caz, autoritatea competentă actualizează autorizația de stocare sau condițiile din autorizație.
2. Statele membre se asigură că nu se pune în aplicare nicio modificare substanțială în absența unei noi autorizații de stocare emise în conformitate cu prezenta directivă.
3. Autoritatea competentă examinează și, acolo unde este cazul, actualizează sau retrage autorizația de stocare.
 - (a) în cazul în care i s-a adus la cunoștință existența unor nereguli semnificative sau a unor scurgeri, în conformitate cu articolul 16 alineatul (1);
 - (b) în cazul în care rapoartele înaintate în conformitate cu articolul 14 sau inspecțiile de mediu desfășurate în conformitate cu articolul 15 fac dovada nerespectării condițiilor din autorizație sau a existenței unor riscuri datorate unor nereguli semnificative sau unor scurgeri;
 - (c) în cazul în care are cunoștință de orice altă situație de neîndeplinire de către operator a condițiilor din autorizație;
 - (d) fără a aduce atingere literelor (a)-(c), o dată la cinci ani.
4. După retragerea unei autorizații în conformitate cu alineatul (3), autoritatea competentă fie emite o nouă autorizație de stocare, fie închide situl de stocare în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (c). Până la emiterea unei noi autorizații de stocare, autoritatea competentă preia responsabilitatea pentru situl de stocare, inclusiv a obligațiilor legale care decurg din aceasta. În măsura posibilului, autoritatea competentă recuperează de la operatorul anterior orice costuri suportate.

CAPITOLUL 4

Obligațiile aferente exploatării, închiderii și post-închiderii

Articolul 12

Criteriile și procedura de acceptare a fluxului de CO₂

1. Un flux de CO₂ conține preponderent dioxid de carbon. În acest sens, nu se pot adăuga deșeuri sau alte materii în scopul eliminării lor. Cu toate acestea, un flux de CO₂ poate conține urme de substanțe conexe provenind de la sursă sau din procesul de captare sau injectare. Concentrațiile acestor substanțe vor fi inferioare nivelurilor care ar influența în mod negativ integritatea sitului de stocare și a infrastructurii respective de transport și care ar prezenta un risc semnificativ pentru mediu sau ar încălca cerințele legislației comunitare aplicabile.
2. Statele membre se asigură că la injectarea și stocarea unui flux de CO₂:
 - (a) în momentul livrării sau înainte de acesta, sau în momentul executării primei livrări dintr-o serie, operatorul poate demonstra, pe baza documentelor corespunzătoare, că respectivul flux de CO₂ poate fi acceptat în sit în conformitate cu condițiile stipulate în autorizație și că acesta îndeplinește criteriile de compoziție enunțate la alineatul (1);
 - (b) operatorul ține un registru conținând cantitățile și caracteristicile fluxurilor de CO₂ livrate, cu indicarea originii, a compoziției și a identității producătorilor și transportatorilor fluxurilor de CO₂.

Articolul 13

Monitorizarea

1. Statele membre se asigură că operatorul monitorizează instalațiile de injectare și complexul de stocare (inclusiv, acolo unde este posibil, masa de CO₂) și, după caz, mediul înconjurător, pentru:
 - (a) a compara în situl de stocare comportamentul curent al CO₂ cu cel rezultat în urma modelării;
 - (b) a detecta migrarea de CO₂;
 - (c) a detecta scurgerea de CO₂;
 - (d) a detecta efectele negative semnificative pentru mediul înconjurător, pentru populația umană sau pentru utilizatorii biosferei înconjurătoare;
 - (e) a evalua efectivitatea oricăror măsuri corective adoptate în conformitate cu articolul 16;
 - (f) a determina dacă CO₂ stocat va fi reținut complet în viitorul indefinit.
2. Monitorizarea se bazează pe un plan de monitorizare conceput de către operator în conformitate cu cerințele enunțate în anexa II, înaintate autorității competente și aprobate de aceasta, în conformitate cu articolul 7 alineatul (5) și cu articolul 9 alineatul (5). Planul se

actualizează în conformitate cu cerințele stabilite la anexa II și în orice caz o dată la cinci ani pentru a lua în considerare progresele tehnice. Planurile actualizate sunt înaintate din nou spre aprobare autorității competente.

Articolul 14 *Raportare*

Cu o frecvență care urmează a fi stabilită de autoritatea competentă și în orice caz cel puțin o dată pe an, operatorul înaintează autorității competente:

- (1) toate rezultatele monitorizării în conformitate cu articolul 13, în perioada de raportare;
- (2) cantitățile și caracteristicile fluxurilor de CO₂ livrate în perioada de raportare, cu indicarea originii, a compoziției și a identității producătorilor și transportatorilor fluxurilor de CO₂, înregistrate în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) litera (b).
- (3) dovada menținerii garanției financiare în conformitate cu articolul 19 și cu articolul 9 alineatul (9).
- (4) orice alte informații pe care autoritatea competentă le consideră relevante pentru evaluarea respectării condițiilor din autorizație și pentru sporirea cunoștințelor referitoare la comportamentul CO₂ în situl de stocare.

Articolul 15 *Inspecții*

1. Statele membre se asigură că autoritățile competente organizează un sistem de inspecții de rutină și specifice la toate siturile de stocare cuprinse în domeniul de aplicare al prezentei directive pentru verificarea și promovarea respectării cerințelor directivei și pentru monitorizarea efectelor asupra mediului.

2. Inspecțiile pot include activități precum vizite la complexul de stocare, inclusiv la instalațiile de injectare, evaluarea operațiunilor de injectare și monitorizare derulate de către operator și verificarea tuturor registrelor relevante pentru situl de stocare ținute de către operator.

3. Inspecțiile de rutină se desfășoară cel puțin o dată pe an. Cu ocazia inspecțiilor se examinează instalațiile de injectare și monitorizare relevante, precum și întreaga gamă de efecte conexe asupra mediului din complexul de stocare.

4. Inspecțiile specifice se desfășoară:

- (a) în cazul în care autorității competente i s-a adus la cunoștință existența unor nereguli semnificative sau a unor scurgeri, în conformitate cu articolul 16 alineatul (1);
- (b) în cazul în care rapoartele înaintate în conformitate cu articolul 14 au făcut dovada nerespectării condițiilor din autorizație;
- (c) pentru a face cercetări în legătură cu plângeri grave referitoare la probleme de mediu;

(d) în alte situații în care autoritatea competentă consideră necesar acest lucru.

5. În urma fiecărei inspecții, autoritatea competentă pregătește un raport privind rezultatele inspecției. Raportul evaluează respectarea cerințelor directivei și indică în ce măsură este necesar să se întreprindă sau nu acțiuni suplimentare. Raportul este comunicat operatorului în cauză și este pus la dispoziția publicului în termen de două luni de la inspecție.

Articolul 16

Măsuri în cazul unor nereguli semnificative sau al unor scurgeri

1. Statele membre se asigură că în cazul unor nereguli semnificative sau al unor scurgeri, operatorul notifică imediat autoritatea competentă și ia măsurile corective necesare.

2. Măsurile corective menționate la alineatul (1) se întreprind pe baza unui plan de măsuri corective înaintat autorității competente și aprobat de către aceasta în conformitate cu articolul 7 alineatul (6) și cu articolul 9 alineatul (6);

3. Autoritatea competentă îi poate solicita în orice moment operatorului să întreprindă măsuri corective suplimentare sau diferite de cele prevăzute în planul de măsuri corective. Autoritatea competentă poate, de asemenea, să întreprindă măsuri corective ea însăși urmând să recupereze costurile de la operator.

4. În cazul în care operatorul nu ia măsurile corective necesare, acestea sunt întreprinse de către autoritatea competentă însăși, care recuperează costurile de la operator.

Articolul 17

Obligațiile aferente închiderii și post-închiderii

1. Un sit de stocare sau o parte din acesta se închide:

- (a) în cazul în care s-au îndeplinit condițiile relevante prevăzute în autorizație;
- (b) la cererea operatorului, după autorizarea din partea autorității competente;
- (c) în cazul în care, ulterior retragerii unei autorizații de stocare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3), autoritatea competentă decide acest lucru .

2. După închiderea unui sit de stocare în conformitate cu alineatul 1 litera (a) sau (b), operatorul rămâne responsabil pentru întreținere, monitorizare, control, raportare și măsuri corective, în conformitate cu cerințele din prezenta directivă, precum și responsabil pentru toate obligațiile care îi revin în temeiul altor dispoziții legislative comunitare relevante până când responsabilitatea pentru situl de stocare este transferată autorității competente în conformitate cu articolul 18 alineatele (1)-(4). Operatorul răspunde și de sigilarea sitului de stocare și de demontarea instalațiilor de injectare.

3. Obligațiile menționate la alineatul (2) se îndeplinesc pe baza unui plan pentru etapa de post-închidere conceput de către operator pe baza celor mai bune practici și în conformitate cu cerințele enunțate în anexa II punctul 2. Un plan provizoriu pentru etapa de post-închidere este înaintat către și aprobat de autoritatea competentăaprobă, în conformitate cu articolul 7

alineatul (7) și articolul 9 alineatul (7). Înainte de închiderea unui sit de stocare în temeiul alineatului (1) literele (a) sau (b), planul provizoriu pentru etapa de post-închidere:

- (a) se actualizează după cum este necesar, în special cu privire la cele mai bune practici;
- (b) se înaintează autorității competente; și
- (c) se aprobă de către autoritatea competentă drept plan final pentru etapa de post-închidere.

4. După închiderea unui sit de stocare în conformitate cu alineatul 1 litera (c), autoritatea competentă rămâne responsabilă pentru întreținere, monitorizare, control și măsuri corective, în conformitate cu cerințele din prezenta directivă, precum și responsabilă pentru toate obligațiile care îi revin în temeiul altor dispoziții legislative comunitare relevante. Cerințele aferente etapei de post-închidere în conformitate cu prezenta directivă se îndeplinesc pe baza planului provizoriu pentru etapa de post-închidere înaintat autorității competente și aprobat de către aceasta în conformitate cu articolul 7 alineatul (7) și cu articolul 9 alineatul (7), plan care este actualizat după cum este necesar.

Articolul 18 *Transferul de responsabilitate*

1. Atunci când un sit de stocare a fost închis în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (a) sau (b), responsabilitatea pentru situl închis, inclusiv toate obligațiile legale care decurg din aceasta, este transferată autorității competente la inițiativa acesteia sau la cererea operatorului, în cazul în care și atunci când toate probele disponibile indică faptul că CO₂ stocat va fi reținut complet în viitorul indefinit. În acest sens, operatorul pregătește un raport care să dovedească îndeplinirea criteriului și înaintează acest raport autorității competente pentru ca aceasta să aprobe transferul de responsabilitate.

2. Statele membre informează Comisia cu privire la toate proiectele de decizii de aprobare elaborate de către autoritatea competentă în conformitate cu alineatul (1), inclusiv cu privire la rapoartele depuse de operator și orice alte materiale luate în considerare de către autoritatea competentă la momentul formulării concluziei sale. În termen de șase luni de la înaintarea acestora către Comisie, aceasta poate emite o opinie cu privire la proiectele de decizii de aprobare.

3. Autoritatea competentă informează Comisia în legătură cu decizia finală, prezentând, dacă este cazul, motivele devierii de opinia Comisiei.

4. Împreună cu decizia de aprobare menționată la alineatul (3), autoritatea competentă îi poate comunica operatorului unele cerințe actualizate pentru sigilarea sitului de stocare și pentru demontarea instalațiilor de injectare în conformitate cu articolul 17 alineatele (2) și (3). Transferul de responsabilitate are loc după sigilarea sitului și demontarea instalațiilor de injectare.

5. După transferul de responsabilitate în conformitate cu alineatele (1)–(4), monitorizarea poate înceta. Cu toate acestea, în cazul identificării oricăror scurgeri sau nereguli semnificative, monitorizarea este reactivată după cum se impune, pentru a evalua amploarea problemei și efectivitatea unor măsuri corective.

6. Nu se vor recupera de la operatorul anterior costurile suportate după transferul de responsabilitate către autoritatea competentă în conformitate cu alineatele (1)-(4).

7. Când un sit de stocare a fost închis în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (c), transferul de responsabilitate are loc în cazul în care și atunci când toate probele disponibile indică faptul că CO₂ stocat va fi reținut complet în viitorul indefinit, și ulterior sigilării sitului și demontării instalațiilor de injectare.

Articolul 19 *Garanția financiară*

1. Statele membre se asigură că solicitantul, înaintea depunerii cererii pentru autorizația de stocare, ia dispoziții adecvate, sub forma unei garanții financiare sau al oricăror alte măsuri echivalente, pe baza modalităților care urmează să fie definite de către statele membre, pentru a garanta faptul că se pot îndeplini toate obligațiile care îi revin în temeiul autorizației emise în conformitate cu prezenta directivă, inclusiv dispozițiile privind procedurile de închidere și etapa de post-inchidere, precum și orice obligații care decurg din includerea în Directiva 2003/87/CE.

2. Garanția financiară sau orice altă măsură echivalentă menționată la alineatul (1) este menținută:

- (a) după închiderea sitului de stocare în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (a) sau (b) până la transferul responsabilității pentru situl de stocare către autoritatea competentă, în conformitate cu articolul 18 alineatele (1)-(4).
- (b) după retragerea unei autorizații de stocare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3):
 - (i) până la emiterea unei noi autorizații de stocare;
 - (ii) atunci când situl a fost închis în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (c), până când se consideră că a avut loc transferul de responsabilitate în conformitate cu articolul 18 alineatul (7).

CAPITOLUL 5 **Accesul părților terțe**

Articolul 20 *Accesul la rețeaua de transport și la siturile de stocare*

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că utilizatorii potențiali pot obține accesul la rețelele de transport și la siturile de stocare ale CO₂ în scopul stocării geologice a CO₂ produs și captat în conformitate cu alineatele (2)-(4).

2. Accesul menționat la alineatul (1) se furnizează într-un mod stabilit de către statele membre. Statul membru aplică obiectivele accesului echitabil și deschis ținând seama de:

- (a) capacitatea de stocare care este sau poate fi pusă la dispoziție în mod rezonabil în cadrul zonelor determinate la articolul 4 și capacitatea de transport care este sau poate fi pusă la dispoziție în mod rezonabil,
- (b) proporția obligațiilor de reducere a CO₂ ale acestuia, în conformitate cu instrumentele juridice și cu legislația comunitară a cărei respectare este vizată prin captarea și stocarea geologică a CO₂,
- (c) necesitatea de a refuza accesul atunci când există, în ceea ce privește specificațiile tehnice, o incompatibilitate care nu poate fi rezolvată într-un mod acceptabil;
- (d) necesitatea de a respecta nevoile rezonabile și justificate în mod corespunzător ale proprietarului sau operatorului sitului de stocare sau al rețelei de transport de CO₂, precum și interesele tuturor celorlalți utilizatori ai sitului sau ai rețelei sau ai principalelor instalații de prelucrare și manipulare care pot fi afectate; și
- (e) necesitatea de a aplica legislația și procedurile administrative naționale relevante, în conformitate cu dreptul comunitar, pentru acordarea autorizațiilor de producere sau de dezvoltare în amonte.

3. Operatorii rețelelor de transport al CO₂ și operatorii siturilor de stocare pot refuza accesul pe motivul lipsei de capacitate. Refuzul este motivat și justificat în mod corespunzător.

4. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că întreprinderea care refuză accesul pe baza lipsei de capacitate sau a unei lipse de racordare face îmbunătățirile necesare în măsura în care acestea sunt realizabile din punct de vedere economic sau atunci când un client potențial este dispus să acopere costurile respective, cu condiția ca acest lucru să nu aibă un impact negativ asupra securității transportului și stocării geologice a CO₂ din perspectiva mediului.

Articolul 21 *Soluționarea litigiilor*

1. Statele membre asigură instituirea unui sistem de soluționare a litigiilor, inclusiv a unei autorități independente de părțile implicate, care are acces la toate informațiile relevante, pentru a permite soluționarea promptă a litigiilor privind accesul la rețelele de transport și la siturile de stocare ale CO₂, luând în considerare criteriile menționate la articolul 20 alineatul (2) și numărul părților care pot fi implicate în negocierea accesului respectiv.

2. În cazul unor litigii transfrontaliere, se aplică sistemul de soluționare a litigiilor din statul membru sub jurisdicția căruia se află rețeaua de transport sau situl de stocare pentru care s-a refuzat accesul. Atunci când, în litigiile transfrontaliere, rețeaua respectivă de transport sau situl respectiv de stocare a CO₂ se află sub jurisdicția mai multor state membre, acestea se consultă pentru a se asigura că dispozițiile prezentei directive sunt aplicate în mod consecvent.

CAPITOLUL 6

Dispoziții generale

Articolul 22

Autoritatea competentă

Statele membre instituie sau desemnează autoritatea competentă sau autoritățile competente care răspund pentru îndeplinirea sarcinilor definite în prezenta directivă. Atunci când se desemnează mai multe autorități competente, activitatea acestor autorități, preluată în conformitate cu prezenta directivă, face obiectul coordonării.

Articolul 23

Colaborarea transfrontalieră

În cazul transportului transfrontalier de CO₂, al siturilor de stocare transfrontaliere sau al complexelor de stocare transfrontaliere, autoritățile competente din statele membre în cauză îndeplinesc cerințele din prezenta directivă și din celelalte texte legislative comunitare, luate împreună.

Articolul 24

Registrul siturilor de stocare închise

1. Autoritatea competentă înființează și ține un registru conținând toate siturile de stocare închise și complexele de stocare înconjurătoare, inclusiv hărți ale întinderii spațiale ale acestora.
2. Autoritățile naționale competente țin seama de registru în cadrul procedurilor relevante de planificare și de autorizare a oricărei activități care ar putea afecta sau care ar putea fi afectată de stocarea geologică a CO₂ în siturile de stocare închise.
3. Existența registrului este adusă la cunoștința Comisiei, după înființarea acestuia și de fiecare dată când este actualizat.

Articolul 25

Raportarea statelor membre

1. La fiecare trei ani, statele membre înaintează Comisiei un raport privind aplicarea prezentei directive. Primul raport se transmite Comisiei până la 30 iunie 2011. Respectivul raport este întocmit pe baza unui chestionar sau a unei prezentări generale întocmite de Comisie în conformitate cu procedura stabilită la articolul 6 din Directiva 91/692/CEE. Chestionarul sau prezentarea generală se trimit statelor membre cu cel puțin șase luni înainte de termenul de depunere a raportului.
2. Pe baza rapoartelor menționate la alineatul (1), Comisia publică un raport privind aplicarea prezentei directive.
3. Comisia organizează un schimb de informații între autoritățile competente din statele membre cu privire la aplicarea prezentei directive.

Articolul 26
Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile pentru încălcări ale dispozițiilor naționale adoptate în conformitate cu prezenta directivă și iau toate măsurile necesare pentru asigurarea punerii în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre informează Comisia cu privire la aceste dispoziții până cel târziu la data prevăzută la articolul 36 și o informează fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 27
Modificarea anexelor

Comisia poate modifica anexele. Măsurile respective, care vizează modificarea elementelor neesențiale din prezenta directivă, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2).

Articolul 28
Comitetul

1. Comisia este asistată de Comitetul pentru schimbări climatice.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1) - (4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din această decizie.

CAPITOLUL 7
Modificări

Articolul 29
Modificarea Directivei 85/337/CEE

Directiva 85/337/CEE se modifică după cum urmează:

- (1) Anexa I se modifică după cum urmează:

- (a) Punctul 16 se înlocuiește după cum urmează:

„16. Conducte pentru transportul gazului, petrolului, produselor chimice și conducte pentru transportarea fluxurilor de dioxid de carbon în scopul stocării geologice cu un diametru mai mare de 800 mm și cu o lungime mai mare de 40 km, inclusiv stațiile de compresie conexe.”

- (b) Se adaugă punctele 23 și 24, după cum urmează:

„23. Siturile de stocare în conformitate cu Directiva XX/XX/CE a Parlamentului European și a Consiliului.(*)

24. Instalații de captare a fluxurilor de CO₂ în scopul stocării geologice în conformitate cu Directiva XX/XX/CE a Parlamentului European și a Consiliului(*), fluxuri care provin din instalații menționate în prezenta anexă sau care captează o cantitate totală anuală de CO₂ de cel puțin 1,5 megatone.

(*) JO L [...], [...], p. [...].”

(2) La anexa II, punctul 3, se adaugă următoarea literă (j):

„(j) Instalații de captare a fluxurilor de CO₂ în scopul stocării geologice în conformitate cu Directiva XX/XX/CE a Parlamentului European și a Consiliului(*), fluxuri care provin din instalații care nu sunt menționate în anexa I la prezenta directivă.

(*) JO L [...], [...], p. [...].”

Articolul 30 *Modificarea Directivei 96/61/CE*

La anexa I la Directiva 96/61/CE, se adaugă următorul punct 6.9:

„6.9 Captarea fluxurilor de CO₂ din instalații menționate în prezenta directivă în scopul stocării geologice, în conformitate cu Directiva XX/XX/CE a Parlamentului European și a Consiliului(*).

(*) JO L [...], [...], p. [...].”

Articolul 31 *Modificarea Directivei 2000/60/CE*

La articolul 11 alineatul (3) litera (j) din Directiva 2000/60/CE, se introduce următoarea liniuță după cea de-a treia liniuță:

„- injectarea de fluxuri de dioxid de carbon în scopul stocării în formațiuni geologice care, din considerente naturale, sunt improprii în mod permanent altor utilizări, sub rezerva autorizării unei astfel de injectări în temeiul Directivei XX/XX/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*);

(*) JO L [...], [...], p. [...].”

Articolul 32
Modificarea Directivei 2001/80/CE

În Directiva 2001/80/CE, se introduce următorul articol 9a:

„Articolul 9a

Statele membre se asigură că toate instalațiile de ardere cu o capacitate de minimum 300 megawați, pentru care licența de construcție inițială sau, în absența unei astfel de proceduri, licența de exploatare inițială este acordată după intrarea în vigoare a Directivei XX/XX/CE a Parlamentului European și a Consiliului(*), să dețină un spațiu adecvat pe amplasamentul instalației pentru echipamentul necesar captării și comprimării CO₂ și să fi evaluat disponibilitatea unor situri de stocare și a unor rețele de transport adecvate, precum și fezabilitatea tehnică pentru adaptarea ulterioară în vederea captării de CO₂.

(*) JO L [...], [...], p. [...].”

Articolul 33
Modificarea Directivei 2004/35/CE

La anexa III la Directiva 2004/35/CE, se adaugă următorul punct 14:

„14. Exploatarea siturilor de stocare în conformitate cu Directiva XX/XX/CE a Parlamentului European și a Consiliului. (*)

(*) JO L [...], [...], p. [...].”

Articolul 34
Modificarea Directivei 2006/12/CE

Articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/12/CE se înlocuiește după cum urmează:

„(a) efluenți gazoși emiși în atmosferă și dioxid de carbon captat și transportat în scopul stocării geologice și stocat geologic în conformitate cu dispozițiile Directivei XX/XX/CE a Parlamentului European și a Consiliului(*);

(*) JO L [...], [...], p. [...].”

Articolul 35
Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1013/2006

La articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 se adaugă următoarea literă (h):

„(h) transporturile de CO₂ în scopul stocării geologice în conformitate cu dispozițiile Directivei XX/XX/CE a Parlamentului European și a Consiliului(*);

(*) JO L [...], [...], p. [...].”

CAPITOLUL 8

Dispoziții finale

Articolul 36 *Transpunerea*

1. Statele membre pun în aplicare dispozițiile legislative, de reglementare și administrative necesare respectării prezentei directive cel târziu până la [1 an de la data publicării]. Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textul dispozițiilor respective și un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă actele menționate, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modul în care urmează să se facă această trimitere.

2. Statele membre transmit Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 37 *Intrarea în vigoare*

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 38 *Destinatarii*

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

CRITERII PENTRU CARACTERIZAREA ȘI EVALUAREA SITURILOR DE STOCARE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 4

Caracterizarea și evaluarea siturilor de stocare menționate la articolul 4 se desfășoară în patru etape, în conformitate cu următoarele criterii. Derogările de la una sau mai multe dintre aceste criterii sunt permise atâta vreme cât nu este afectată capacitatea de caracterizare și evaluare în vederea efectuării determinărilor în conformitate cu articolul 4.

Etapă 1: Colectarea de date

Se acumulează suficiente date pentru a construi un *model terestru tridimensional (3D) volumetric și dinamic* pentru situl de stocare și pentru complexul de stocare, inclusiv roca acoperiș și zona înconjurătoare incluzând zonele care comunică din punct de vedere hidrolic. Aceste date se referă cel puțin la următoarele caracteristici intrinsece complexe:

- (a) Geologia și geofizica rezervoarelor;
- (b) Hidrogeologia (în special existența apei subterane potabile)
- (c) Ingineria rezervoarelor (inclusiv calcule volumetrice ale volumului golurilor pentru injectarea de CO₂ și capacitatea finală de stocare, condițiile de presiune și temperatură și comportamentul volumului în presiune în funcție de injectivitatea formațiunii, a debitului și duratei de injectare cumulate);
- (d) Geochimie (viteze de dizolvare, viteze de mineralizare);
- (e) Geomecanică (permeabilitate, presiunea de fracturare);
- (f) Seismicitate (evaluarea potențialului în ceea ce privește cutremurele induse);
- (g) Prezența și starea căilor naturale și a celor create de om, care ar putea constitui căi de scurgere;

Se prezintă documente justificative pentru următoarele caracteristici ale vecinătății complexului;

- (h) Ariile din preajma complexului de stocare care pot fi afectate de stocarea de CO₂ în situl de stocare;
- (i) Distribuția populației în regiunea de deasupra sitului de stocare;
- (j) Proximitatea față de resurse naturale importante (inclusiv, în special, zonele Natura 2000, în conformitate cu Directivele 79/409/CEE și 92/43/CEE, apa subterană potabilă și hidrocarburi);
- (k) Posibile interacțiuni cu alte activități (de exemplu, explorarea, producerea și stocarea de hidrocarburi, utilizarea geotermală a acviferelor);

- (l) Proximitatea față de sursa (sursele) potențială (potențiale) de CO₂ (inclusiv estimări ale masei totale potențiale de CO₂ care ar fi disponibilă din punct de vedere economic pentru stocare).

Etapa 2: Simularea computerizată a complexului de stocare

Cu ajutorul datelor colectate în etapa 1, se construiește, folosindu-se simulatori computerizați de rezervor, un *model terestru geologic tridimensional*, sau un set de astfel de modele, ale complexului de stocare propus, incluzând roca acoperiș și zonele care comunică din punct de vedere hidraulic. Modelul (modelele) terestru(e) geologic(e) static(e) caracterizează complexul din punctul de vedere al:

- (a) Structurii geologice a capcanei fizice;
- (b) Proprietăților geomecanice și geochimice ale rezervorului;
- (c) Prezenței oricăror falii sau fracturi și colmatarea respectivelor falii sau fracturi;
- (d) Stratului superior (rocă acoperiș, orizonturi poros-permeabile);
- (e) Suprafeței și înălțimii formațiunii de stocare;
- (f) Volumului spațial al golurilor (inclusiv distribuția porozității);
- (g) Oricăror altor caracteristici relevante.

Incertitudinea asociată fiecărui parametru utilizat pentru construirea modelului este evaluată prin elaborarea unei serii de scenarii pentru fiecare parametru și prin calcularea limitelor corespunzătoare de încredere. Este, de asemenea, evaluată orice incertitudine asociată modelului în sine.

Etapa 3: Caracterizarea securității, a sensibilității și a pericolelor

Etapa 3.1 Caracterizarea securității

Caracterizarea securității se bazează pe modelarea dinamică, care cuprinde simulări la diferite intervale de timp ale injectării de CO₂ în situl de stocare, folosind modelul (modelele) terestru(e) geologic(e) tridimensional(e) static(e) în simulatorul computerizat al complexului de stocare construit în etapa 2. De asemenea, sunt luați în considerare următorii factori:

- (a) Debite posibile de injectare și proprietăți ale CO₂;
- (b) Eficiența modelării cuplate a procesului [și anume, modul de interacționare al diverselor efecte individuale din simulator (simulatoare)];
- (c) Procese reactive (și anume, modul în care se integrează în model reacții ale CO₂ injectat cu mineralele *in situ*);
- (d) Simulatorul de rezervor utilizat (pot fi necesari mai mulți simulatori pentru validarea anumitor observații);
- (e) Simulări pe termen scurt și pe termen lung (pentru a stabili evoluția și comportamentul CO₂ de-a lungul deceniilor și mileniilor, precum și viteza dizolvării CO₂ în apă).

Modelarea dinamică furnizează informații referitoare la:

- (f) Comportamentul în timp al volumului în presiune al formațiunii de stocare.
- (g) Suprafața și expansiunea verticală în timp a CO₂;
- (h) Natura fluxului de CO₂ în rezervor, precum și comportamentul de fază;
- (i) Mecanisme și debite de captare a CO₂ (inclusiv puncte de revărsare și formațiuni etanșe laterale și verticale);
- (j) Sisteme secundare de reținere în ansamblul complexului de stocare;
- (k) Capacitate de stocare și gradienti de presiune în situl de stocare;
- (l) Riscul de fracturare a formațiunii (formațiunilor) de stocare și a rocii acoperiș;
- (m) Riscul de intrare a CO₂ în roca acoperiș (de exemplu, datorită depășirii presiunii capilare de penetrare a rocii acoperiș sau datorită degradării rocii acoperiș);
- (n) Riscul de scurgere prin puțuri abandonate sau neermetice închise);
- (o) Rata de migrare (în rezervoare deschise);
- (p) Viteze de colmatare a fracturilor;
- (q) Modificări ale chimiei fluidelor și reacții ulterioare intervenite la nivelul formațiunii (formațiunilor) (de exemplu, schimbarea pH-ului, formațiunea minerală) și includerea modelării reactive pentru evaluarea efectelor.
- (r) Dislocarea fluidelor din formațiune.

Etapă 3.2 Caracterizarea sensibilității

Se întreprind mai mult simulări pentru a identifica sensibilitatea evaluării la ipotezele emise cu privire la anumiți parametri. Simulările se bazează pe modificarea parametrilor din modelul (modelele) terestru(e) geologic(e) static(e) și pe schimbarea funcțiilor debitului și a ipotezelor aferente exercițiului de modelare dinamică. La evaluarea riscurilor se ține seama de orice sensibilitate semnificativă.

Etapă 3.3 Caracterizarea pericolelor

Caracterizarea pericolelor se realizează prin caracterizarea potențialului de scurgere din complexul de stocare, după cum s-a stabilit prin modelarea dinamică și prin caracterizarea securității prezentate mai sus. Pentru aceasta se iau în considerare, printre altele:

- (a) Căile potențiale de scurgere;
- (b) Amploarea potențială a scurgerilor pentru căile de scurgere identificate (rate de flux);
- (c) Parametrii critici care influențează scurgerea potențială (de exemplu, presiunea maximă din rezervor, debitul maxim de injectare, sensibilitatea la diferite ipoteze din modelul (modelele) terestru(e) geologic(e) static(e) etc.);

- (d) Efectele secundare ale stocării de CO₂ inclusiv fluidele dislocate din formațiuni și substanțele noi create prin stocarea de CO₂;
- (e) Orice alți factori care ar putea pune în pericol sănătatea umană sau mediul (de exemplu, structurile fizice asociate proiectului);

Caracterizarea pericolelor se referă la o serie de scenarii potențiale, inclusiv scenarii care testează securitatea complexului de stocare în condiții extreme.

Etapa 4: Evaluarea riscurilor

Evaluarea riscurilor se referă la o serie de scenarii elaborate în baza caracterizării pericolelor din etapa 3 și cuprinde următoarele:

- (a) *Evaluarea expunerii* – pe baza caracteristicilor mediului și a distribuției populației umane pe suprafața de deasupra complexului de stocare și pe baza comportamentului potențial și a evoluției potențiale a CO₂ care se scurge prin căile potențiale identificate la etapa 3;
- (b) *Evaluarea efectelor* – pe baza sensibilității unor anumite specii, comunități sau habitate legate de scurgerile potențiale identificate la etapa 3. Acolo unde este relevant, evaluarea cuprinde efecte ale expunerii la concentrații ridicate de CO₂ din biosferă [inclusiv în soluri, sedimente marine și ape bentonice (asfixiere, hipercapnie) și pH-ul redus din aceste medii ca urmare a scurgerilor de CO₂]. Se include și o evaluare a efectelor altor substanțe care pot fi prezente în fluxurile de CO₂ scurs (fie impurități prezente în fluxul injectat, fie substanțe noi formate prin stocare de CO₂). Aceste efecte se examinează la scară temporală și la scară spațială și în legătură cu o serie de valori diferite de amplitudine a scurgerilor.
- (c) *Caracterizarea riscurilor* – Aceasta cuprinde o evaluare a siguranței și integrității sitului pe termen scurt și pe termen lung, inclusiv o evaluare a riscului de scurgere în condițiile de utilizare propuse și cu efecte asupra mediului și sănătății de proporțiile celui mai pesimist scenariu. Caracterizarea riscului se efectuează pe baza evaluării pericolelor, a expunerii și a efectelor. Aceasta cuprinde o evaluare a surselor de incertitudine.

ANEXA II

CRITERII PENTRU CREAREA ȘI ACTUALIZAREA PLANULUI DE MONITORIZARE MENȚIONAT LA ARTICOLUL 13 ALINEATUL (2) ȘI PENTRU MONITORIZAREA DIN ETAPA DE POST-ÎNCHIDERE

1. Crearea și actualizarea planului de monitorizare

Planul de monitorizare menționat la articolul 13 alineatul (2) se creează și se actualizează în scopul îndeplinirii cerințelor de monitorizare prevăzute la articolul 13 alineatul (1) în conformitate cu următoarele criterii.

1.1 Crearea planului

Planul de monitorizare oferă detalii referitoare la monitorizarea care urmează să se desfășoare în principalele stadii ale proiectului, incluzând monitorizarea în etapa inițială, în cea de exploatare și în cea de post-închidere. Pentru fiecare fază se specifică următoarele elemente:

- (a) Parametrii monitorizați;
- (b) Tehnologia de monitorizare folosită și justificarea alegerii acestei tehnologii;
- (c) Locațiile de monitorizare și justificarea eșantionării din punct de vedere spațial;
- (d) Frecvența aplicării și justificarea eșantionării din punct de vedere temporal.

Parametrii care trebuie monitorizați sunt identificați pentru a îndeplini obiectivele monitorizării. Cu toate acestea, planul cuprinde, în orice caz, monitorizarea continuă sau intermitentă a următoarelor aspecte:

- (e) Emisii fugitive de CO₂ la instalația de injectare;
- (f) Fluxul volumetric al CO₂ la gurile de puțuri de injectare;
- (g) Presiunea și temperatura CO₂ la gurile de puțuri de injectare (pentru determinarea debitului masic);
- (h) Analiza chimică a materialului injectat;
- (i) Temperatura și presiunea în rezervor (pentru determinarea comportamentului și stării de fază a CO₂).

Alegerea tehnologiei de monitorizare se bazează pe cele mai bune practici disponibile la momentul creării planului. Se iau în considerare și se utilizează, după caz, următoarele opțiuni:

- (j) tehnologiile care pot detecta prezența, locația și căile de migrare ale CO₂ în subteran;
- (k) tehnologiile care oferă informații cu privire la comportamentul volumului în presiune și la distribuția pe suprafață/verticală a saturării masei de CO₂ prin aplicarea unor modele de simulare numerică 3-D la unele modele geologice 3-D ale formațiunii de stocare stabilite în conformitate cu articolul 4 și cu anexa I.

- (1) tehnologiile care pot oferi o largă întindere pe suprafață pentru a capta informații cu privire la orice căi potențiale de scurgere nedetectate anterior în perimetrul suprafeței întregului complex de stocare și dincolo de aceasta, în cazul unor nereguli semnificative sau a migrării de CO₂ din complexul de stocare.

1.2 Actualizarea planului

Se assemblează datele colectate din monitorizare. Rezultatele constatate se compară cu comportamentul preconizat în simularea dinamică a modelului 3-D al volumului în presiune și comportamentului saturării, întreprinsă în contextul caracterizării securității în conformitate cu articolul 4 și cu anexa I etapa 3.

Atunci când există o deviere semnificativă între comportamentul observat și cel preconizat, modelul 3-D este recalibrat pentru a reflecta comportamentul observat. Recalibrarea se bazează pe observațiile legate de date din planul de monitorizare și, acolo unde este necesar, pentru a oferi încredere în ipotezele de recalibrare, se obțin date suplimentare.

Etapele 2 și 3 din Anexa I se repetă folosindu-se modelul (modelele) 3-D pentru a genera noi scenarii de pericole și noi rate de flux. Noile scenarii se folosesc pentru revizuirea și actualizarea evaluării riscurilor, elaborată conform anexei I etapa 4.

Atunci când se identifică, în urma unei corelații istorice și a unei recalibrări a modelului, noi surse de CO₂, căi de scurgere și rate de flux, planul de monitorizare se actualizează în consecință.

2. Monitorizare în etapa de post-închidere

Monitorizarea în etapa de post-închidere se bazează pe informațiile colectate și modelate pe parcursul punerii în aplicare a planului de monitorizare menționat la articolul 13 alineatul (2) și la punctul 1.2 de mai sus. Aceasta este utilă în special pentru a furniza informațiile necesare pentru determinarea menționată la articolul 18 alineatul (1).

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. DENUMIREA PROPUNERII:

Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului, a Directivelor 2000/60/EC, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006

2. CADRUL GBA/SBA (GESTIONAREA BUGETULUI PE ACTIVITĂȚI/STABILIREA BUGETULUI PE ACTIVITĂȚI)

Mediu (cod SBA 0703: Punerea în aplicare a legislației și a politicii comunitare în domeniul mediului).

3. LINII BUGETARE

3.1. Linii bugetare [linii operaționale și linii aferente de asistență tehnică și administrativă (foste linii B..A)] inclusiv titlurile:

Instrument financiar pentru mediu (LIFE+ pentru perioada 2007-2013) (7.3.2007)

3.2. Durata acțiunii și a impactului financiar:

Activitatea Comisiei privind revizuirea proiectului de decizii referitoare la autorizarea siturilor de stocare a CO₂, nu este limitată în timp. Durata dispozițiilor de finanțare pentru plata indemnizațiilor către experți este determinată de perioada de valabilitate a Instrumentului financiar pentru mediu (LIFE+) - Politică și guvernare în materie de mediu: de la 1.1.2007 până la 31.12.2013.

3.3. Caracteristici bugetare:

Linie bugetară	Tipul de cheltuieli		Noi	Contribuție AELS	Contribuția țărilor candidate	Rubrica din perspectiva financiară
070307	CNO	Diferențiată	DA	NU	NU	Nr. 2

4. SINTEZA RESURSELOR

4.1. Resurse financiare

4.1.1. Sinteza creditelor de angajament (CA) și a creditelor de plată (CP)

MEUR (cu 3 zecimale)

Tipul de cheltuieli	Secțiunea nr.		2008	2009	2010	2011	2012	2013 și ulterior	Total
---------------------	---------------	--	------	------	------	------	------	------------------	-------

Cheltuieli operaționale²¹

Credite de angajament (CA)	8.1.	a	0	0	0	0.6068	0.6068	0.6068	3.6228
Credite de plată (CP)		b	0	0	0	0.6068	0.6068	0.6068	3.6228

Cheltuieli administrative incluse în suma de referință²²

Asistență tehnică și administrativă (CND)	8.2.4.	c	0	0	0	0	0	0	0
---	--------	---	---	---	---	---	---	---	---

SUMA TOTALĂ DE REFERINȚĂ

Credite de angajament		a+c	0	0	0	0.6068	0.6068	0.6068	3.6228
Credite de plată		b+c	0	0	0	0.6068	0.6068	0.6068	3.6228

Cheltuieli administrative care nu sunt incluse în suma de referință²³

Resurse umane și cheltuieli conexe (CND)	8.2.5.	d	0	0	0	0.0648	0.0648	0.0648	0.1944
Costuri administrative, altele decât resurse umane și costuri conexe, care nu sunt incluse în suma de referință (CND)	8.2.6.	e	0	0	0.027	0.096	0.046	0.096	0.265

Costul financiar total estimativ al intervenției

TOTAL CA, inclusiv costul resurselor umane		a+c+d+e	0	0	0.027	0.7676	0.7176	0.7676	2.2798
--	--	---------	---	---	-------	--------	--------	--------	--------

²¹ Cheltuieli care nu intră sub incidența capitolului xx 01 din titlul xx în cauză.

²² Cheltuieli care intră sub incidența articolului xx 01 04 din titlul xx.

²³ Cheltuieli care intră sub incidența capitolului xx 01, cu excepția articolelor xx 01 04 sau xx 01 05.

TOTAL CP, inclusiv costul resurselor umane		b +c + d +e	0	0	0.027	0.7676	0.7176	0.7676	2.2798
---	--	-------------------------	---	---	-------	--------	--------	--------	--------

Detalii privind cofinanțarea

În cazul în care propunerea include o cofinanțare din partea statelor membre sau a altor organisme (a se specifica care sunt acestea), trebuie să se prezinte o estimare a nivelului acestei cofinanțări în tabelul de mai jos (se pot adăuga rânduri suplimentare în cazul în care se prevede că organisme diferite participă la cofinanțare):

MEUR (cu 3 zecimale)

Organism cofinanțator		2008	2009	2010	2011	2012	2013 și ulterior	Total
.....	f	0	0	0	0	0	0	0
TOTAL CA, inclusiv cofinanțarea	a+c+d +e+f	0	0	0.027	0.7676	0.7176	0.7676	2.2798

4.1.2. Compatibilitatea cu programarea financiară

- ☒ Propunerea este compatibilă cu programarea financiară existentă.
- ☐ Propunerea necesită o reprogramare a rubricii respective din perspectiva financiară.
- ☐ Propunerea poate necesita aplicarea dispozițiilor Acordului interinstituțional²⁴ (referitoare la instrumentul de flexibilitate sau revizuirea perspectivelor financiare).

4.1.3. Impactul financiar asupra veniturilor

- ☒ Propunerea nu are impact financiar asupra veniturilor
- ☐ Propunerea are impact financiar – efectul asupra veniturilor este următorul:

MEUR (cu o zecimală)

Linie bugetară	Venituri	Anterior acțiunii Anul n-1]	Situția după acțiune					
			Anul n-1]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] 25

²⁴ A se vedea punctele 19 și 24 din Acordul interinstituțional.

²⁵ Se pot adăuga coloane suplimentare dacă este cazul, adică în cazul în care durata acțiunii depășește 6 ani

	a) Venituri în valoare absolută					
	b) Modificarea veniturilor	Δ				

4.2. Resurse umane în echivalent normă întreagă (ENI) (inclusiv funcționari, personal temporar și extern) – a se vedea detaliile de la punctul 8.2.1.

Necesar anual	2008	2009	2010	2011	2012	2013 și ulterior
Total resurse umane	0	0	0	0.6	0.6	0.6

5. CARACTERISTICI ȘI OBIECTIVE

5.1. Acțiuni necesare pe termen scurt sau lung

Stocarea geologică a CO₂ este o tehnologie nouă, iar propunerea stabilește cerințele pentru autorizarea siturilor de stocare. Autorizarea unui sit este o decizie crucială, întrucât, în cazul în care situl este bine ales, riscul de scurgere, precum și consecințele negative asociate acestuia vor fi minime în viitor. În cursul fazei inițiale de punere în aplicare, se dorește stabilirea unor măsuri în vederea garantării unei abordări coerente în materie de acordare de autorizații în Uniunea Europeană.

5.2. Valoarea adăugată a implicării comunitare, compatibilitatea propunerii cu alte instrumente financiare și eventuala sinergie

Mecanismul propus pentru garantarea coerenței în ceea ce privește acordarea de autorizații constă în revizuirea proiectelor de autorizații la scară comunitară, rezultatul fiind o opinie din partea Comisiei. Prin revizuirea respectivă (i) se va verifica aplicarea cerințelor directivei cu privire la situl specific în cauză, (ii) se va stabili dacă nivelul de analiză este suficient pentru a permite realizarea evaluărilor corespunzătoare prevăzute de directivă, în special cele privind riscurile de scurgere și impactul asupra mediului și asupra sănătății, (iii) se va evalua fiabilitatea datelor și a instrumentelor/metodologiei utilizate în cadrul analizei și (iv) se va stabili dacă probele obținute justifică concluziile proiectului de decizie în materie de autorizații.

5.3. Obiectivele, rezultatele estimate și indicatorii aferenți ai propunerii în cadrul gestionării pe activități (GBA)

Obiectivul revizuirii deciziilor de autorizare este de a garanta o punere în aplicare comparabilă a dispozițiilor propunerii în vederea asigurării răspândirii în siguranță a tehnicilor de stocare a CO₂. Aceste revizuri, precum și experiența acumulată vor oferi, de asemenea, o bază pentru stabilirea orientărilor generale pentru punerea în aplicare a dispozițiilor menționate anterior.

5.4. Modalități de punere în aplicare (cu titlu orientativ)

X Gestionare centralizată

- X direct de către Comisie
- ☐ indirect, prin delegare de către:
 - ☐ agenții executive
 - ☐ organisme înființate de către Comunități, astfel cum sunt menționate la articolul 185 din Regulamentul financiar
 - ☐ organisme naționale din sectorul public/organisme naționale în serviciul public

☐ ***Gestiune comună sau descentralizată***

- ☐ împreună cu statele membre
- ☐ împreună cu țările terțe

☐ ***Gestiune în comun cu organizații internaționale (a se preciza)***

Observații:

6. MONITORIZARE ȘI EVALUARE

6.1. Sistem de monitorizare

Comisia va organiza un schimb de informații între autoritățile competente ale statelor membre cu privire la aplicarea directivei propuse, ținând seama și de rapoartele privind revizuirea proiectului de decizii referitoare la autorizații.

Contractele semnate de Comisie în scopul punerii în aplicare a directivei trebuie să prevadă obligația Comisiei (sau a oricărui alt reprezentant desemnat de aceasta) de efectuare a supravegherii și a controlului financiar, precum și obligația Curții de Conturi de a efectua audituri, la fața locului, dacă este necesar.

6.2. Evaluare

6.2.1. Evaluare ex ante

În cadrul studiului de impact, au fost analizate diferitele opțiuni posibile pentru asigurarea aplicării coerente a directivei în cursul fazei inițiale și s-a ajuns la concluzia că revizuirea de către Comisie a proiectelor de autorizare este cea mai bună soluție.

6.2.2. Măsuri luate ca urmare a unei evaluări intermediare/ex post (concluzii din experiențe similare anterioare)

Nu se aplică

6.2.3. Condițiile și frecvența evaluărilor viitoare

În cadrul raportului cu privire la funcționarea directivei, prezentat la fiecare trei ani, Comisia va face un raport cu privire la revizuirea proiectelor de decizii referitoare la autorizații, inclusiv progresele realizate în vederea unei aplicări uniforme a dispozițiilor în UE și o evaluare a concluziilor trase.

7. MĂSURI ANTIFRAUDĂ

Standardele de control intern nr. 14, 15, 16, 18, 19, 20 și 21, precum și principiile prevăzute de Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene se aplică integral.

Comisia se asigură că, la punerea în aplicare a acțiunilor finanțate în temeiul prezentului regulament, interesele financiare ale Comunității sunt protejate prin aplicarea unor măsuri preventive împotriva fraudei, a corupției și a oricăror altor activități ilicite, prin controale eficiente și prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit, iar în eventualitatea descoperirii unor nereguli, prin sancțiuni efective, proporționale și disuasive, în conformitate cu Regulamentele (CE, Euratom) nr. 2988/95 și (CE, Euratom) nr. 2185/96 ale Consiliului, precum și cu Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului.

8. DETALII PRIVIND RESURSELE

8.1. Obiectivele propunerii din perspectiva costurilor financiare

Credite de angajament în MEUR (cu 3 zecimale)

(A se indica titlurile obiectivelor, acțiunilor și realizărilor)	Tipul de rezultate	Cost mediu	2008		2009		2010		2011		2012		2013 și ulterior		TOTAL	
			Nr. rezultate	Cost total	Nr. rezultate	Cost total	Nr. rezultate	Cost total	Nr. rezultate	Cost total	Nr. rezultate	Cost total	Nr. rezultate	Cost total	Nr. rezultate	Cost total
OBIECTIV OPERAȚIONAL Nr. 1 Revizuirea proiectelor de autorizații de către grupul de experți științifici																
Acțiunea 1: Indemnizații pentru reuniuni		0.003	0	0.000	0	0.000	0	0.000	2	0.006	2	0.006	2	0.006	6	0.018
Acțiunea 2: Evaluări		0.0004	0	0.000	0	0.000	0	0.000	2	0.0008	2	0.0008	2	0.0008	6	0.0048
Acțiunea 3: Studii		0.3	0	0.000	0	0.000	0	0.000	2	0.6	2	0.6	2	0.6	6	3.6
Subtotal obiectivul 1				0.000		0.000		0.000		0.6068		0.6068		0.6068		3.6228
COST TOTAL				0.000		0.000		0.000		0.6068		0.6068		0.6068		3.6228

8.2. Cheltuieli administrative

8.2.1. Numărul și tipul de resurse umane

Tipuri de posturi		Personal care urmează să fie alocat pentru gestionarea acțiunii prin utilizarea resurselor existente și/sau suplimentare (număr de posturi/FTE)					
		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Funcționari sau agenți temporari (XX 01 01 ²⁶)	A*/AD	0	0	0	0.4	0.4	0.4
	B*, C*/AST	0	0	0	0.2	0.2	0.2
Personal finanțat în temeiul articolului XX 01 02 ²⁷							
Alte tipuri de personal ²⁸ finanțat în temeiul articolului XX 01 04/05							
TOTAL		0	0	0	0.6	0.6	0.6

8.2.2. Descrierea sarcinilor care decurg din acțiune

Funcționarii A*/AD vor asigura secretariatul grupului de experți științifici, vor fi responsabili de oferirea sprijinului administrativ, precum și de următoarele proceduri interne, drept consecință a adoptării opiniei Comisiei în urma evaluării efectuate de grup. Funcționarii AST vor oferi sprijin administrativ.

8.2.3. Proveniența resurselor umane (statutare)

- ☐ Posturi alocate în prezent pentru gestionarea programului și care urmează să fie înlocuite sau extinse
- ☐ Posturi pre-allocate în cadrul exercițiului SPA/PPB pentru anul n
- ☐ Posturi care trebuie solicitate în cadrul următoarei proceduri SPA/PPB
- ☒ Posturi care vor fi redistribuite utilizându-se resursele existente în cadrul serviciului de gestionare (reorganizare internă)

²⁶ Ale căror costuri NU sunt acoperite de suma de referință.

²⁷ Ale căror costuri NU sunt acoperite de suma de referință.

²⁸ Ale căror costuri sunt incluse în suma de referință.

- ☐ Posturi necesare pentru anul n, deși nu au fost prevăzute în exercițiul SPA/PPB pentru anul în cauză

8.2.4. Alte cheltuieli administrative incluse în suma de referință (XX 01 04/05 - Cheltuieli de gestiune administrativă)

MEUR (cu 3 zecimale)

Linie bugetară (numărul și rubrica)	2008	2009	2010	2011	2012	2013 și ulterior	TOTAL
1 Asistență tehnică și administrativă (inclusiv costurile de personal aferente)							
Agențiile executive ²⁹							
Alte tipuri de asistență tehnică și administrativă							
- intra muros							
- extra muros							
Total asistență tehnică și administrativă	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

8.2.5. Costul resurselor umane și costuri conexe care nu sunt incluse în suma de referință

MEUR (cu 3 zecimale)

Tipul de resurse umane	2008	2009	2010	2011	2012	2013 și ulterior
Funcționari și agenți temporari (XX 01 01)	0	0	0	0.0648	0.0648	0.0648
Personal finanțat în temeiul articolului XX 01 02 (personal auxiliar, END, agenți contractuali etc.) (a se indica linia bugetară)						
Costul total al resurselor umane și costuri conexe (care NU sunt incluse în suma de referință)	0	0	0	0.0648	0.0648	0.0648

Calcul – Funcționari și agenți temporari

²⁹ A se face trimitere la fișa financiară legislativă corespunzătoare agenției/agențiilor executivă(e) în cauză.

Salariul standard pentru un funcționar 1A*/AD, astfel cum se prevede la punctul 8.2.1 este de 0,108 MEUR.

Calcul – Personal finanțat în temeiul articolului XX 01 02

8.2.6. Alte cheltuieli administrative care nu sunt incluse în suma de referință

MEUR (cu 3 zecimale)

	2008	2009	2010	2011	2012	2013 și după	TOTAL
XX 01 02 11 01 – Misiuni	0	0	0	0.019	0.019	0.019	0.057
XX 01 02 11 02 – Reuniuni și conferințe	0	0	0	0.05	0	0.05	0.1
XX 01 02 11 03 - Comitete ³⁰	0	0	0.027	0.027	0.027	0.027	0.108
XX 01 02 11 04 – Studii și consultări							
XX 01 02 11 05 – Sisteme de informații							
2 Total alte cheltuieli de gestionare (XX 01 02 11)							
3 Alte cheltuieli de natură administrativă (a se indica inclusiv trimiterea la linia bugetară)							
Total cheltuieli administrative, altele decât cele pentru resurse umane și costuri conexe (care NU sunt incluse în suma de referință)			0.027	0.096	0.046	0.096	0.266

Calcul - Alte cheltuieli administrative care nu sunt incluse în suma de referință

10 misiuni pentru fiecare reuniune a grupului de experți științifici (2 pe an) la 950 EUR fiecare = 0,019 MEUR

Conferința bienală la 0,05 MEUR începând din 2011

Reuniunile comitetului (costul pe unitate: 27 000 EUR) sunt prevăzute în fiecare an începând

³⁰ A se preciza tipul de comitet și grupul din care face parte.

din 2010, pentru a permite schimbul de informații, în vederea adoptării orientărilor și recomandărilor corespunzătoare pentru o armonizare mai mare între statele membre.

Necesarul de resurse umane și administrative va fi acoperit prin alocația acordată direcției generale coordonatoare în cadrul procedurii de alocare anuale.